

Bruxelles, 6.4.2016
COM(2016) 194 final

2016/0106 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii și

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 767/2008 și a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011

{ SWD(2016) 114 final }

{ SWD(2016) 115 final }

{ SWD(2016) 116 final }

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Istoricul dosarului

În luna februarie 2013, Comisia a prezentat un pachet de propuneri legislative privind frontierele inteligente în scopul de a moderniza gestionarea frontierelor externe ale spațiului Schengen. Pachetul a cuprins trei propuneri: (1) un regulament de instituire a unui sistem de intrare/ieșire (*Entry/Exit System* - EES) pentru înregistrarea informațiilor privind data și locul intrării și ieșirii resortisanților țărilor terțe care intră în spațiul Schengen, (2) un regulament de instituire a unui program de înregistrare a călătorilor (RTP) pentru a permite resortisanților țărilor terțe care au făcut obiectul unor controale de securitate prealabile să beneficieze de facilitarea verificărilor efectuate la frontierele externe ale Uniunii, (3) un regulament de modificare a Codului frontierelor Schengen¹ pentru a se lua în considerare instituirea EES și a RTP².

În cursul primei examinări a pachetului, care s-a finalizat în luna februarie 2014, colegiitorii și-au exprimat preocupări de ordin tehnic, financiar și operațional cu privire la anumite aspecte legate de conceperea sistemelor. Cu toate acestea, opțiunile de politică preferate propuse în 2013 (și anume sisteme centralizate bazate pe date biometrice) nu au fost puse sub semnul întrebării. Parlamentul European a transmis propunerea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE). Aceasta nu a adoptat o rezoluție legislativă privind propunerile.

Pentru a evalua mai detaliat impactul tehnic, organizațional și financiar al opțiunilor de politică propuse, Comisia a inițiat, cu sprijinul ambilor colegiitori, un așa-numit exercițiu de „validare a conceptului”, constând în două etape:

- un studiu tehnic, coordonat de Comisie, privind frontierele inteligente (denumit în continuare „studiul tehnic”), publicat în luna octombrie 2014³, și
- o fază de testare, condusă de eu-LISA, privind impactul utilizării diferitelor elemente biometrice de identificare asupra procedurilor de control la frontiere (denumită în continuare „proiectul-pilot”), referitor la care a fost publicat un raport în luna noiembrie 2015⁴.

Pe baza constatărilor din studiul tehnic, a rezultatelor proiectului-pilot, a discuțiilor tehnice cu colegiitorii și cu părțile interesate, precum și a unei consultări publice⁵, Comisia a elaborat o evaluare detaliată a impactului care însoțește prezenta propunere. Această evaluare a impactului se bazează pe evaluările impactului⁶ care au însoțit propunerile din 2013 și se axează pe acele elemente din propunerile din 2013 pentru care sunt propuse modificări, și anume (a) arhitectura sistemului, (b) datele biometrice care urmează a fi utilizate, (c) utilizarea de elemente menite să faciliteze procesul, (d) păstrarea datelor și (e) accesul autorităților de asigurare a respectării legii.

¹ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (text codificat), JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

² COM(2013) 95 FINAL, COM(2013) 97 FINAL și COM(2013) 96 FINAL.

³ Studiu tehnic privind frontierele inteligente, Comisia Europeană, DG HOME, 2014. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm

⁴ Raport final privind proiectul-pilot în domeniul frontierelor inteligente, eu-LISA, decembrie 2015. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm

⁵ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/public-consultation/2015/consulting_0030_en.htm

⁶ SWD(2013)47 final și SWD(2013)50 final.

Pe baza acestor ample pregătiri, Comisia a considerat că este necesar să aducă îmbunătățiri și simplificări propunerilor din 2013. Comisia a decis:

- să își revizuiască propunerea de Regulament din 2013 de instituire a unui sistem de intrare/ieșire (EES);
- să își revizuiască propunerea de Regulament din 2013 de modificare a Codului frontierelor Schengen pentru a integra modificările tehnice rezultate din noua propunere de regulament de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES);
- să își retragă propunerea de Regulament din 2013 de instituire a unui program de înregistrare a călătorilor (RTP).

• **Justificare pentru instituirea unui sistem UE de intrare/ieșire**

Astfel cum se explică în evaluarea impactului, instituirea unui sistem UE de intrare/ieșire a fost considerată necesară pentru a răspunde provocărilor enumerate mai jos.

1. Combaterea întârzierilor înregistrate cu verificările la frontieră și îmbunătățirea calității verificărilor la frontieră pentru resortisanții țărilor terțe

Fluxurile de pasageri la frontierele externe ale Uniunii Europene au crescut și vor continua să crească în viitor. Se estimează că, în 2025, numărul de treceri regulamentare ale frontierelor va fi de 887 de milioane, din care o treime se așteaptă să fie deplasări ale resortisanților țărilor terțe care călătoresc în spațiul Schengen pentru o vizită de scurtă durată. Pentru cetățenii UE și persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație se efectuează „verificări minime”, însă resortisanții țărilor terțe care traversează frontierele externe ale spațiului Schengen fac obiectul unor „verificări amănunțite”, care în prezent sunt realizate manual la frontiere (atât la intrare, cât și la ieșire).

Codul frontierelor Schengen nu conține dispoziții privind înregistrarea traversării frontierei de călători la intrarea în spațiul Schengen și la ieșirea din acesta. Ca regulă generală, resortisanții țărilor terțe au dreptul de a intra în spațiul Schengen pentru o ședere de scurtă durată, de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile. În prezent, aplicarea pe documentul de călătorie a unor ștampile care indică datele de intrare și de ieșire este singura metodă de care dispun polițiștii de frontieră și autoritățile responsabile în materie de imigrație pentru a calcula durata șederii resortisanților țărilor terțe și pentru a verifica dacă durata a fost depășită. Aceste ștampile pot fi dificil de interpretat, întrucât pot fi ilizibile sau contrafăcute. În mod similar, este dificil pentru consulate să prelucreze cererile de viză pentru a stabili legalitatea vizelor anterioare pe baza ștampilelor din documentul de călătorie. Prin urmare, se consideră că întreaga procedură este expusă riscului de eroare și nu este întotdeauna aplicată în mod sistematic.

Introducerea EES va asigura:

- punerea la dispoziția polițiștilor de frontieră, rapid și la cerere, a unor informații exacte în timpul verificărilor la frontieră, prin înlocuirea actualului sistem lent și nefiabil de ștampilare manuală a pașapoartelor; astfel, șederile autorizate vor putea fi mai bine monitorizate, iar verificările la frontieră vor deveni mai eficiente;
- punerea la dispoziția polițiștilor de frontieră a informațiilor privind refuzul intrării resortisanților țărilor terțe și va permite verificarea electronică în EES a cazurilor de refuz al intrării;

- punerea la dispoziția călătorilor a unor informații exacte cu privire la durata maximă de ședere autorizată;
- posibilitatea unor controale automatizate la frontieră pentru resortisanții țărilor terțe, sub supravegherea polițiștilor de frontieră, realizate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 8d din propunerea revizuită de modificare a Codului frontierelor Schengen.

2. Asigurarea identificării sistematice și fiabile a persoanelor care depășesc termenul legal de ședere

Imigranți aflați în situație de ședere neregulamentară sunt atât persoanele care au trecut frontiera în mod neregulamentar (de obicei nu printr-un punct oficial de trecere a frontierei), cât și persoanele care depășesc termenul legal de ședere: acestea sunt persoane care au intrat în mod legal în UE printr-un punct oficial de trecere a frontierei, dar care au rămas pe teritoriul acesteia după expirarea șederii lor autorizate. EES vizează această categorie de migrație neregulamentară. Întrucât în prezent trecerea frontierei de către resortisanții țărilor terțe nu este înregistrată, nu este posibil să se stabilească lista persoanelor care depășesc termenul legal de ședere.

Introducerea EES:

- va furniza informații exacte cu privire la persoanele care depășesc termenul legal de ședere, care vor sta la baza efectuării de controale în interiorul teritoriului și vor permite reținerea mai eficientă a migranților aflați în situație de ședere neregulamentară;
- va sprijini identificarea migranților aflați în situație de ședere neregulamentară; având în vedere că în EES sunt stocate datele biometrice ale tuturor persoanelor care nu sunt supuse obligației de a deține viză și că în VIS sunt stocate datele biometrice ale titularilor de viză, autoritățile statelor membre vor fi în măsură să identifice migranții aflați în situație de ședere neregulamentară fără documente care au fost găsiți în interiorul teritoriului Uniunii după ce au trecut frontiera externă în mod legal; se va facilita astfel procesul de returnare;
- va permite o abordare bazată pe date concrete, prin analiza generată de sistem. De exemplu, în cazul politicii în domeniul vizelor, EES va furniza date exacte cu privire la existența sau inexistența unor probleme în ceea ce privește persoanele de o anumită cetățenie care depășesc termenul legal de ședere, ceea ce ar constitui un element important atunci când se decide dacă este necesar ca țării terțe respective să i se impună sau să i se ridice, după caz, obligația de a deține viză.

3. Consolidarea securității interne și a luptei împotriva terorismului și a criminalității grave

Activitățile infracționale, cum ar fi traficul de persoane, introducerea ilegală de migranți sau contrabanda cu mărfuri ilicite, implică numeroase treceri ale frontierei și sunt facilitate de faptul că trecerea frontierei de către resortisanții țărilor terțe respectivi nu este înregistrată. În mod similar, organizațiile teroriste și persoanele radicalizate pot beneficia de absența înregistrării trecerii frontierelor. Controlul resortisanților țărilor terțe la frontierele externe implică verificarea identității și căutarea în diferite baze de date a persoanelor sau grupurilor care sunt cunoscute ca reprezentând o amenințare la adresa securității publice, care ar trebui să fie reținute sau cărora ar trebui să li se refuze intrarea pe teritoriu. Cu toate acestea, în situația în care un resortisant al unei țări terțe își distruge documentele oficiale după ce a intrat în spațiul Schengen, poate fi foarte dificil pentru autoritățile de asigurare a respectării legii să identifice persoana respectivă dacă acesta este suspectat de comiterea unei infracțiuni sau este victima unei infracțiuni.

Introducerea EES:

- va sprijini identificarea fiabilă a teroriștilor, a infractorilor, a persoanelor suspectate și a victimelor;
- va furniza evidențe ale istoricului călătoriilor efectuate de resortisanții țărilor terțe, inclusiv de persoanele suspectate de comiterea unor infracțiuni. Astfel, EES ar completa informațiile disponibile în Sistemul de Informații Schengen.

• Evoluții relevante survenite după 2013

În pregătirea prezentei propuneri revizuite, Comisia a luat în considerare și evoluțiile relevante survenite după 2013 care au modificat climatul politic, juridic și instituțional față de 2013, anul în care au fost prezentate propunerile inițiale privind frontierele inteligente.

- Sistemul de informații privind vizele a devenit pe deplin operațional. Introducerea acestuia în cadrul consulatelor statelor membre din toate țările terțe relevante s-a încheiat în luna noiembrie 2015. Verificarea biometrică a titularilor de vize în VIS la frontierele externe Schengen este acum obligatorie. Autoritățile de asigurare a respectării legii utilizează din ce în ce mai mult VIS în scopul identificării persoanelor și realizării anchetelor.
- Dialogurile privind liberalizarea vizelor cu țările din Balcanii de Vest și de la frontierele estice și sud-estice ale UE s-au încheiat sau au fost accelerate, iar rezultatul va fi un procent din ce în ce mai mare de călători exonerati de obligația de a deține viză în UE. Se preconizează că această tendință va continua în următorii ani.
- A fost adoptat Fondul pentru securitate internă (ISF-B) care a alocat 791 de milioane EUR pentru dezvoltarea frontierelor inteligente, sumă care va fi utilizată după adoptarea temeiului juridic relevant.
- Agenda europeană privind migrația⁷ a identificat „*gestionarea frontierelor*” ca fiind unul dintre cei „*patru piloni pentru o mai bună gestionare a migrației*”. Securizarea frontierelor externe și gestionarea mai eficientă a acestora presupune o mai bună valorificare a oportunităților oferite de sistemele și tehnologiile informatice. În plus, în cadrul Consiliului Justiție și Afaceri Interne și al reuniunilor Consiliului European din luna decembrie 2015, statele membre au subliniat necesitatea de a îmbunătăți controalele la frontierele externe prin utilizarea noilor tehnologii.
- Evoluțiile rapide din domeniul tehnologiei biometrice au deschis noi posibilități pentru derularea mai ușoară și mai rapidă a proceselor de înregistrare biometrică și de verificare a călătorilor, în ceea ce privește nu numai amprente digitale, ci și imaginile faciale.
- Hotărârea Curții referitoare la Directiva privind păstrarea datelor a furnizat claritate juridică cu privire la condițiile și garanțiile care trebuie respectate pentru stocarea și utilizarea datelor din EES.
- Acordul politic al colegiuitorilor din decembrie 2015 privind reforma normelor UE în materie de protecție a datelor va institui un cadru modern de protecție a datelor în întreaga

⁷

COM(2015) 240 final.

UE. Regulamentul general privind protecția datelor și Directiva privind protecția datelor vor fi adoptate oficial de Parlamentul European și de Consiliu în cursul anului 2016.

• Principalele elemente ale pachetului revizuit privind frontierele inteligente

În domeniul de aplicare al noului sistem de intrare/ieșire se încadrează trecerea frontierei de către toți resortisanții țărilor terțe care intră în spațiul Schengen pentru o ședere de scurtă durată (maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile), atât de către călătorii supuși obligației de a deține viză, cât și de cei exonerati de această obligație sau, eventual, de călătorii care intră pe baza unei vize de circuit⁸ (de până la un an).

Membrii de familie ai unui cetățean UE, care își exercită dreptul la liberă circulație, sau ai unui resortisant al țărilor terțe care beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii, atunci când nu dispun încă de un permis de ședere în această calitate ar trebui să fie înregistrați în EES, dar nu fac obiectul regulii privind șederea de scurtă durată, iar verificările acestei categorii de persoane se efectuează în conformitate cu Directiva 2004/38/CE⁹. Acești membri de familie care dețin un permis de ședere menționat în Directiva 2004/38/CE sunt excluși din EES.

Sistemul va colecta date și va înregistra fișele de intrare și ieșire cu scopul dublu de a facilita trecerea frontierei de către călătorii *bona fide* și de a identifica mai eficient persoanele care depășesc termenul legal de ședere. În EES vor fi înregistrate, de asemenea, cazurile de refuz al intrării resortisanților țărilor terțe care se încadrează în domeniul de aplicare al sistemului.

Principalele diferențe dintre propunerea modificată și propunerile din 2013 sunt cele enumerate mai jos.

- Arhitectura sistemului: se propune un singur sistem, și anume sistemul de intrare/ieșire (EES). Conectarea infrastructurilor naționale de frontieră la sistemul central al EES se va realiza printr-o interfață uniformă de la nivel național care va fi identică pentru toate statele membre și va permite utilizarea sistemelor naționale de intrare/ieșire existente. Cu toate acestea, datele din sistemul central nu pot fi copiate în sistemele naționale de intrare/ieșire existente.
- Se va asigura interoperabilitatea dintre EES și VIS pentru a spori eficiența și rapiditatea verificărilor la frontieră. În acest scop, se va stabili o conexiune între sistemele centrale ale EES și VIS, iar accesul direct între acestea va fi reglementat pentru scopuri specifice. Acest lucru va reduce suprapunerea activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal, în conformitate cu principiul luării în considerare a vieții private începând cu momentul conceperii.
- Elementele biometrice de identificare: propunerile privind EES din 2013 se bazează pe zece amprente digitale, însă propunerile privind EES revizuite au în vedere combinarea a patru amprente digitale și a imaginii faciale ca elemente biometrice de identificare introduse de la începerea funcționării EES. Având în vedere dimensiunea preconizată a EES, această opțiune va

⁸ În cazul instituirii unei vize de circuit în conformitate cu propunerea Comisiei de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a vizei de circuit și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 562/2006 și (CE) nr. 767/2008 [COM(2014) 163 final].

⁹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE.

permite verificări și identificări suficient de precise și, în același timp, cantitatea de date va fi menținută la un nivel rezonabil, controlul la frontiere va fi mai rapid și va fi posibilă utilizarea mai largă a sistemelor de self-service la punctele de trecere a frontierei. Cele patru amprente digitale sunt utilizate la înregistrarea biometrică pentru a verifica dacă un resortisant al unei țări terțe a fost deja înregistrat în sistem, iar imaginea facială permite o verificare (automatizată) rapidă și fiabilă la următoarea intrare că persoana supusă controlului la frontiere este cea deja înregistrată în EES.

- Protecția datelor cu caracter personal: volumul de date cu caracter personal înregistrate în EES este redus în mod semnificativ: în EES urmează a fi înregistrate 26 de elemente de date în loc de 36. Drepturile de acces, de rectificare și de ștergere a datelor cu caracter personal sunt clar definite și protejate. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale de protecție a datelor vor fi responsabile de supravegherea prelucrării datelor.
- Perioada de păstrare a datelor: perioada de păstrare a datelor stocate este de cinci ani. Perioada de cinci ani de păstrare a datelor reduce frecvența reînregistrării biometrice și va fi benefică pentru toți călătorii, permițând totodată polițiștilor de frontieră să efectueze analiza de risc necesară, impusă de Codul frontierelor Schengen, înainte de a autoriza intrarea unui călător în spațiul Schengen. Pentru poliția de frontieră, ștergerea sistematică a fișelor EES după 181 de zile, cum se propusese în 2013, ar fi înlăturat orice urmă a istoricului recent al intrărilor resortisantului țării terțe în spațiul Schengen și al ieșirilor din acesta, istoric necesar pentru analiza de risc. Acest lucru ar reprezenta un regres în privința informațiilor utile față de informațiile pe care poliția de frontieră le utilizează în prezent: consultarea ștampilelor din documentul de călătorie furnizează, în multe cazuri, informații care acoperă o perioadă de mai mulți ani. Prin urmare, este necesară o perioadă mai îndelungată de păstrare a datelor pentru a permite polițiștilor de frontieră să efectueze analiza de risc necesară, impusă de Codul frontierelor Schengen, înainte de a autoriza intrarea unui călător în spațiul Schengen. Prelucrarea cererilor de viză în cadrul posturilor consulare necesită, de asemenea, analizarea istoricului călătoriilor efectuate de solicitant pentru a evalua modul în care au fost utilizate vizele anterioare și dacă au fost respectate condițiile de ședere. Abandonarea practicii de ștampilare a pașaportului va fi compensată prin consultarea EES. Prin urmare, istoricul călătoriilor disponibil în sistem ar trebui să acopere o perioadă de timp suficientă în scopul eliberării vizelor.

Perioada mai îndelungată de păstrare a datelor va reduce frecvența reînregistrării biometrice și va fi benefică pentru toți călătorii, întrucât timpul mediu necesar pentru trecerea frontierei și timpul de așteptare la punctele de trecere a frontierei se vor diminua. Chiar și pentru un călător care intră în spațiul Schengen o singură dată, faptul că alți călători care sunt deja înregistrați în EES nu vor mai trebui înregistrați biometric încă o dată va reduce timpul de așteptare la frontieră.

O perioadă mai îndelungată de păstrare a datelor va fi, de asemenea, necesară pentru a permite facilitarea trecerii frontierei prin utilizarea măsurilor de accelerare a procesului și a sistemelor de self-service. Facilitarea trecerii frontierei depinde de datele înregistrate în sistem. O perioadă scurtă de păstrare a datelor ar reduce numărul călătoriilor care pot beneficia de această facilitare și, prin urmare, ar submina obiectivul declarat al EES de a facilita trecerea frontierei.

Pentru membrii de familie din afara UE ai cetățenilor UE care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament, fiecare fișă de intrare/ieșire se păstrează pentru o perioadă maximă de un an de la ultima ieșire. Dosarul lor individual ar trebui păstrat pentru o perioadă de cinci ani, astfel încât să permită membrului de familie să beneficieze de facilitare pentru trecerea frontierei.

Pentru persoanele care depășesc termenul legal de ședere și care nu sunt încă găsite la sfârșitul perioadei de păstrare a datelor, în urma unei decizii naționale, pe baza datelor din EES poate fi creată o alertă în Sistemul de Informații Schengen înainte de ștergerea datelor din EES.

- Facilitarea trecerii frontierei: abordarea menită să faciliteze trecerea frontierei se bazează pe introducerea unor sisteme de self-service și a unor porți biometrice de acces care vor permite resortisanților țărilor terțe să inițieze procedura de verificare la frontieră, care se încheie prin furnizarea unor informații suplimentare polițistului de frontieră, la cererea acestuia. Utilizarea acestor măsuri de accelerare (introduse în propunerea de modificare a Codului frontierelor Schengen) este opțională pentru statele membre, este disponibilă pentru majoritatea călătorilor și nu necesită dezvoltarea unui nou sistem.
- În plus, va exista un temei juridic armonizat (introdus tot în modificările aduse Codului frontierelor Schengen) pentru instituirea de programe naționale de înregistrare a călătorilor (RTP) de către statele membre, pe bază voluntară.
- Accesul autorităților de asigurare a respectării legii: de la începutul funcționării sistemului, autoritățile de asigurare a respectării legii din statele membre și Europol vor avea acces la EES, în condiții strict definite. EES va conține date fiabile cu privire la datele de intrare și de ieșire ale resortisanților țărilor terțe care se încadrează în domeniul de aplicare al EES, date care pot avea o importanță decisivă în dosare individuale de asigurare a respectării legii, la care accesul ar trebui să fie acordat în conformitate cu scopul instrumentului și cu respectarea normelor de protecție a datelor.

Accesul la datele din VIS în scopul asigurării respectării legii și-a dovedit deja utilitatea. Statele membre au raportat cazuri de persoane decedate de moarte violentă, a căror identificare a fost posibilă numai prin accesarea VIS. Alte cazuri raportate au legătură cu traficul de persoane, terorismul sau traficul de droguri, pentru care accesul la datele din VIS a permis investigatorilor să înregistreze progrese substanțiale.

- Costuri: în propunerile din 2013, era trecută în rezervă suma de 1,1 miliarde EUR, cu titlu de sumă orientativă, pentru dezvoltarea unui EES și a unui RTP. Pentru propunerea revizuită, bazată pe opțiunea preferată a unui sistem EES unic, care să prevadă inclusiv accesul în scopul asigurării respectării legii, suma necesară a fost estimată la 480 de milioane EUR.

Prezenta propunere revizuită de regulament de instituire a sistemului EES va constitui instrumentul central pentru cadrul juridic al EES. Aceasta conține, de asemenea, modificări în consecință în privința legislației UE în vigoare [de exemplu, modificarea Regulamentului (UE) nr. 1077/2011¹⁰, a Regulamentului (CE) nr. 767/2008¹¹ și a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen]. Această propunere complementară de modificare a Codului frontierelor Schengen în ceea ce privește utilizarea sistemului ca parte a procesului de gestionare a frontierelor este înaintată în paralel cu prezenta propunere.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 1077/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție.

¹¹ Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS).

Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen).

Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen.

Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS).

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize).

Regulamentul (UE) nr. 1077/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție.

Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

• Consultarea părților interesate

O descriere detaliată a consultării părților interesate este inclusă în documentul însoțitor de evaluare a impactului din anexa 2. În cursul anului 2015, Comisia a efectuat consultări specifice pentru pregătirea propunerilor sale revizuite privind frontierele inteligente cu AEPD (în cadrul atelierului din 20 martie 2015 destinat pregătirii propunerilor revizuite privind frontierele inteligente), cu societatea civilă (în cadrul reuniunii din 5 mai 2015), cu transportatorii, operatorii de transport, turism și infrastructură (în cadrul reuniunii din 28 mai 2015) și cu Agenția pentru drepturi fundamentale (în cadrul a două reuniuni din 22 iunie și 23 iulie 2015). În plus, la 9 iulie 2015, Comisia a organizat o reuniune cu practicieni din partea autorităților de asigurare a respectării legii din statele membre și, la 24 septembrie 2015 și 26 octombrie 2015, două reuniuni tehnice cu experți ai statelor membre.

În cadrul unei consultări publice, care a avut loc în perioada 29 iulie-29 octombrie 2015, s-au colectat opiniile persoanelor fizice, ale organizațiilor, ale operatorilor de transport și ale autorităților publice (rezultatele consultării publice sunt prezentate în detaliu în evaluarea impactului din anexa 2).

La 23-24 februarie 2015, Comisia LIBE a Parlamentului European a organizat o comisie interparlamentară cu parlamentele naționale privind frontierele inteligente.

• Evaluarea impactului

O primă evaluare a impactului¹² a fost efectuată în 2008, în etapa de pregătire a comunicării Comisiei pe acest subiect, iar cea de a doua a fost finalizată în 2012¹³, în pregătirea propunerilor din 2013.

Cea de a treia evaluare a impactului a fost finalizată în 2016. Luând în considerare studiul tehnic, raportul privind proiectul-pilot, rezultatul consultării părților interesate și discuțiile din cadrul Consiliului și al Parlamentului European, evaluarea impactului a analizat principalele opțiuni și sub-opțiuni în materie de punere în practică atât a EES, cât și a RTP. Opțiunile preferate revelate de evaluarea impactului sunt reflectate direct în principalele modificări incluse în prezenta propunere față de propunerile din 2013 (a se vedea punctul I, „Principalele elemente ale propunerii revizuite”).

Comitetul de analiză a reglementării a revizuit proiectul de evaluare a impactului și a emis un aviz favorabil la 22 ianuarie 2016.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

• Rezumatul acțiunilor propuse

Trebuie să se definească scopurile, funcționalitățile și responsabilitățile aferente EES. În plus, Agenției pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) trebuie să i se confere un mandat pentru dezvoltarea și gestionarea operațională a sistemului. Dispozițiile prezentei propuneri revizuite sunt explicate pe larg, pe articole, într-un document de lucru separat al serviciilor Comisiei.

În urma prezentei propuneri trebuie aduse modificări în consecință Regulamentului (UE) nr. 1077/2011, Regulamentului (CE) nr. 767/2008 și (Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen), astfel cum se menționează la punctul 1.

• Temeiul juridic

Prezenta propunere revizuită utilizează ca temei juridic al prezentului regulament articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) constituie temeiul juridic adecvat pentru aducerea de precizări suplimentare cu privire la măsurile referitoare la trecerea frontierelor externe ale statelor membre și pentru elaborarea unor standarde și proceduri pe care statele membre să le respecte atunci când efectuează verificări asupra persoanelor la frontierele externe. Articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) reprezintă temeiul juridic pentru instituirea EES. În plus, propunerea revizuită utilizează articolul 87 alineatul (2) litera (a) ca temei juridic pentru a permite accesul în scopul asigurării respectării legii și articolul 88 alineatul (2) litera (a) pentru a permite accesul de către Europol, în ambele situații accesul fiind acordat în condiții stricte. Cele două temeuri juridice suplimentare pentru accesul la datele din EES de către autoritățile de asigurare a respectării legii și Europol impun aceeași procedură legislativă ordinară care se aplică în temeiul articolului 77 alineatul (2) literele (b) și (d).

• Principiul subsidiarității

În temeiul articolului 77 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Uniunea are competența de a adopta măsuri referitoare la controlul persoanelor și la supravegherea

¹² SEC (2008) 153.

¹³ SWD (2013) 47.

eficientă a trecerii frontierelor externe ale statelor membre. Este necesar să se modifice dispozițiile în vigoare ale legislației UE care se referă la trecerea frontierelor externe ale statelor membre pentru a se ține seama de faptul că, în prezent, nu există mijloace fiabile de monitorizare a deplasărilor efectuate de resortisanții țărilor terțe cărora li s-a permis o ședere de scurtă durată, având în vedere, pe de o parte, complexitatea și ritmul lent al actualei obligații de ștampilare, care este insuficientă pentru a permite autorităților statelor membre să evalueze șederea autorizată în momentul verificării la frontieră a călătorului sau cu ocazia verificărilor efectuate în interiorul teritoriului, și, pe de altă parte, valoarea foarte limitată a unor sisteme naționale având acest scop într-un spațiu în care nu se efectuează controale la frontierele interne.

Pentru a se asigura o gestionare mai eficientă a migrației, ar trebui să fie disponibile informații referitoare la identitatea persoanelor cărora li s-a refuzat intrarea pe teritoriul UE, a persoanelor care se află pe teritoriul UE și a celor care respectă perioada maximă de ședere de scurtă durată de 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile, informații referitoare la cetățenia călătorilor și la categoriile de călători (exonerati de obligația de a deține viză/supuși obligației de a deține viză) care au depășit termenul legal de ședere și informații care să sprijine efectuarea de verificări aleatorii în interiorul teritoriului pentru detectarea persoanelor aflate în situație de ședere neregulamentară.

Este necesar un regim comun pentru a stabili norme armonizate privind evidența cazurilor de refuz al intrării și a deplasărilor transfrontaliere și pentru a monitoriza șederile de scurtă durată autorizate în spațiul Schengen în ansamblul său.

În consecință, acest obiectiv al propunerii nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de către statele membre.

De asemenea, este necesară o revizuire a propunerii privind EES din 2013 pentru a permite accesul autorităților de asigurare a respectării legii la datele din EES în scopul combaterii terorismului și a criminalității grave și al asigurării unui nivel ridicat de securitate internă. Acest obiectiv nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, întrucât o asemenea modificare poate fi propusă numai de către Comisie.

• **Principiul proporționalității**

Articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că acțiunea Uniunii nu depășește ceea ce este necesar pentru a îndeplini obiectivele tratatului. Forma aleasă pentru această acțiune a UE trebuie să permită propunerii să își atingă obiectivul și să fie pusă în aplicare într-un mod cât mai eficient cu putință. Inițiativa propusă reprezintă o dezvoltare suplimentară a acquis-ului Schengen, menită să asigure că normele comune la frontierele externe sunt aplicate în același mod în toate statele membre care au eliminat controalele la frontierele interne. Prin această inițiativă se creează un instrument menit să pună la dispoziția Uniunii Europene informații cu privire la numărul de resortisanți ai țărilor terțe care intră pe teritoriul UE și care ies din acesta, informații indispensabile pentru un proces durabil și fondat pe elemente concrete de elaborare a politicilor în domeniul migrației și vizelor. De asemenea, inițiativa oferă autorităților de asigurare a respectării legii acces la EES, o modalitate timpurie, exactă, sigură și eficientă din punct de vedere al costurilor de a-i identifica pe resortisanții exonerati de obligația de a deține viză care sunt suspecți de comiterea unor acte de terorism sau a unor infracțiuni grave (sau care sunt victime ale acestora) și le permite să consulte istoricul călătoriilor efectuate atât de resortisanții țărilor terțe titulari ai unor vize, cât și de resortisanții țărilor terțe care sunt exonerati de obligația de a deține viză care sunt suspecți de comiterea unor astfel de infracțiuni (sau care sunt victime ale acestora).

Inițiativa, ghidată de principiul *luării în considerare a vieții private* începând cu momentul conceperii, este proporțională din punctul de vedere al dreptului la protecția datelor cu caracter personal, dat fiind că nu presupune culegerea și stocarea mai multor date pentru o perioadă mai îndelungată decât este absolut necesar pentru a permite sistemului să funcționeze și să își

îndeplinească obiectivele. În plus, vor fi prevăzute și puse în aplicare toate garanțiile și mecanismele necesare pentru protecția efectivă a drepturilor fundamentale ale călătorilor, în special protecția vieții lor private și a datelor lor cu caracter personal.

Pentru ca sistemul să funcționeze, nu vor mai fi necesare alte procese sau armonizări la nivelul UE; astfel, măsura avută în vedere este proporțională deoarece acțiunea la nivelul UE întreprinsă pentru atingerea obiectivelor stabilite nu depășește ceea ce este necesar.

Opțiunea preferată este proporțională și din punctul de vedere al costurilor, luând în considerare beneficiile pe care sistemul le va oferi tuturor statelor membre în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe comune și înaintarea pe calea unei politici comune a UE în domeniul migrației.

Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

• **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus: un regulament.

Alte instrumente nu ar fi adecvate din motivul (motivele) prezentat(e) în continuare.

Prin prezenta propunere se va institui un sistem centralizat de cooperare între statele membre, ceea ce necesită o arhitectură și norme de operare comune. În plus, propunerea va institui norme cu privire la verificările la frontierele externe și accesul la sistem, inclusiv în scopul asigurării respectării legii, care să fie uniforme pentru toate statele membre. În consecință, instrumentul legislativ ales nu poate fi altul decât un regulament.

• **Drepturile fundamentale**

Regulamentul propus are un impact asupra drepturilor fundamentale, în special dreptul la demnitate (articolul 1 din Carta drepturilor fundamentale a UE); interzicerea sclaviei și a muncii forțate (articolul 5 din cartă); dreptul la libertate și la siguranță (articolul 6 din cartă), respectarea vieții private și de familie (articolul 7 din cartă), protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă), dreptul de azil (articolul 18 din cartă) și protecția în caz de strămutare, expulzare sau extradare (articolul 19 din cartă), dreptul la nediscriminare (articolul 21 din cartă), drepturile copilului (articolul 24 din cartă) și dreptul la o cale de atac eficientă (articolul 47 din cartă).

Interzicerea sclaviei și a muncii forțate, precum și dreptul la libertate și la siguranță sunt influențate în mod pozitiv de punerea în aplicare a unui sistem EES. O identificare mai eficientă și mai exactă (prin utilizarea datelor biometrice) a resortisanților țărilor terțe care trec frontiera externă a spațiului Schengen sprijină detectarea fraudelor de identitate, a traficului de persoane (în special a traficului de minori) și a criminalității transfrontaliere și contribuie astfel la îmbunătățirea securității cetățenilor prezenți în spațiul Schengen.

În ceea ce privește dreptul la protecția datelor cu caracter personal, propunerea conține garanții în ceea ce privește datele cu caracter personal, în special accesul la acestea, care ar trebui să fie permis numai în scopul prezentului regulament și numai autorităților competente desemnate. Printre garanțiile în ceea ce privește datele cu caracter personal se numără și dreptul la accesarea, corectarea sau ștergerea acestor date. Limitarea perioadei de păstrare a datelor menționată mai sus în capitolul 1 al prezentei expuneri de motive contribuie, de asemenea, la respectarea datelor cu caracter personal, ca drept fundamental.

Propunerea prevede accesul la EES pentru prevenirea, detectarea sau anchetarea infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave, în scopul identificării resortisanților țărilor terțe care traversează frontierele externe și al accesării datelor privind istoricul călătoriilor efectuate de aceștia. Astfel cum se prevede la articolul 52 alineatul (1) din cartă, orice restrângere a dreptului la protecția datelor cu caracter personal trebuie să fie adecvată pentru îndeplinirea obiectivului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia. Articolul 8 alineatul (2) din Convenția europeană a drepturilor omului recunoaște, de asemenea, că imixtiunea unei autorități publice în exercitarea dreptului unei persoane la viață privată poate fi justificată dacă este necesară în interesul securității naționale, al siguranței publice sau al prevenirii criminalității, acesta fiind cazul prezentei propuneri. De asemenea, potrivit unei hotărâri a CEJ¹⁴, combaterea criminalității grave, în special a criminalității organizate și a terorismului, prezintă o importanță primordială pentru garantarea siguranței publice, iar eficacitatea sa poate depinde într-o mare măsură de utilizarea tehnicilor moderne de anchetă și, prin urmare, accesul la datele cu caracter personal acordat pentru aceste scopuri specifice ar putea fi justificat în cazul în care acest lucru este considerat necesar.

Propunerea prevede accesul la EES pentru prevenirea, detectarea sau anchetarea infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave, în scopul identificării resortisanților țărilor terțe care traversează frontierele externe și al accesării datelor privind istoricul călătoriilor efectuate de aceștia. Accesul la EES în scopuri de identificare ar trebui să fie posibil numai atunci când s-a efectuat anterior o căutare în bazele de date naționale care nu a dat niciun rezultat și, în cazul căutărilor cu ajutorul amprentelor digitale, atunci când s-a efectuat anterior o căutare în sistemul de verificare automatizată a amprentelor digitale în temeiul Deciziei 2008/615/JAI. În VIS există date privind titularii de viză, însă în nicio altă bază de date a UE nu există date privind resortisanții exonați de obligația de a deține viză sau date privind deplasările.

Accesul la datele din EES în scopul asigurării respectării legii poate fi acordat numai pentru prevenirea, detectarea sau anchetarea infracțiunilor sau a altor infracțiuni grave, astfel cum sunt definite în Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului privind combaterea terorismului și în Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului privind mandatul european de arestare, și numai dacă accesul este necesar într-un caz specific. Mai mult, autoritățile desemnate de asigurare a respectării legii pot solicita accesul la datele din EES numai dacă există motive întemeiate pentru a considera că un astfel de acces va contribui în mod substanțial la prevenirea, detectarea sau anchetarea infracțiunilor în cauză. O astfel de solicitare este verificată de o autoritate desemnată de asigurare a respectării legii pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile stricte pentru solicitarea accesului la EES în scopul asigurării respectării legii.

În plus, propunerea prevede măsuri stricte destinate să garanteze securitatea datelor cu caracter personal care vor fi prelucrate și încredințează supravegherea activităților de prelucrare și păstrarea istoricului aferent tuturor căutărilor efectuate unor autorități publice independente de protecție a datelor. De asemenea, propunerea precizează că prelucrarea tuturor datelor cu caracter personal efectuată de către autoritățile de asigurare a respectării legii, pe baza datelor extrase din EES, face obiectul Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului.

Propunerea instituie norme stricte de acces la EES, precum și garanțiile necesare. Aceasta prevede, de asemenea, dreptul persoanelor de acces, de rectificare și de recurs, în special dreptul la o cale de atac judiciară, precum și supravegherea operațiunilor de prelucrare de către autorități publice independente. Prin urmare, prezenta propunere respectă pe deplin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special în ceea ce privește dreptul la protecția datelor cu caracter personal, și

¹⁴ Hotărârea CEJ din 8 aprilie 2014 în cauzele conexe C-293/12 și C-594/12, Digital Rights Ireland Ltd și alții, EU:C:2014:238, punctul 51.

este în conformitate și cu articolul 16 din TFUE, care garantează fiecărei persoane dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

În propunerea din 2013 privind EES se făcea trimitere la propunerea Comisiei pentru următorul cadru financiar multianual (CFM), în care se propunea alocarea sumei de 4,6 miliarde EUR în favoarea Fondului pentru securitate internă în perioada 2014-2020. În propunerea din 2013 privind EES, era trecută în rezervă suma de 1,1 miliarde EUR, cu titlu de sumă orientativă, pentru dezvoltarea unui EES și a unui RTP, în ideea că se vor angaja cheltuieli de dezvoltare începând cu 2015. Această sumă a fost calculată pe baza dezvoltării și gestionării operaționale a două sisteme separate, pentru 3 ani de dezvoltare și 4 ani de operațiuni.

La articolul 5 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE (Regulamentul FSI pentru frontiere) se prevede că suma de 791 de milioane EUR ar trebui alocată pentru dezvoltarea de sisteme informatice ce au la bază sisteme informatice existente și/sau noi de sprijin pentru gestionarea fluxurilor de migrație la frontierele externe. Suma de 791 de milioane EUR corespundea celor 3 ani de dezvoltare (2017-2019), anumite activități pregătitoare fiind deja inițiate în 2016, iar operațiunile urmând să înceapă în 2020.

În urma studiului tehnic și a evaluării impactului, prezenta propunere se bazează pe opțiunea preferată care prevede un sistem EES unic, iar suma necesară a fost estimată la 480 de milioane EUR care ia în considerare și accesul în scopul asigurării respectării legii. Prin urmare, în prezenta propunere este inclusă o propunere de modificare a Regulamentului FSI pentru frontiere pentru a-l alinia la noua sumă diminuată.

Acest sprijin financiar ar acoperi nu numai costurile elementelor centrale pentru întreaga perioadă a CFM (288 de milioane EUR la nivelul UE, atât cheltuieli de dezvoltare, cât și cheltuieli de exploatare prin gestiune indirectă), ci și costurile pentru integrarea în EES a infrastructurilor naționale de frontieră existente în statele membre prin intermediul unor interfețe uniforme de la nivel național (120 de milioane EUR, prin gestiune directă). Prin furnizarea unui sprijin financiar pentru cheltuielile de integrare la nivel național s-ar asigura faptul că proiectele nu sunt periclitare sau întârziate de eventuale situații economice dificile în statele membre. În timpul fazei de dezvoltare (2017-2019), Comisia va alocă o sumă totală de 52,7 milioane EUR (prin gestiune directă) pentru cheltuielile legate de operațiuni în statele membre.

După ce noul sistem va deveni operațional, viitoarele cheltuieli de exploatare care vor reveni statelor membre ar putea să fie finanțate prin programele lor naționale în cadrul FSI (gestiune partajată). O sumă de 20 de milioane EUR a fost alocată în acest scop în cadrul pachetului financiar global în valoare de 480 de milioane EUR. Aceasta va acoperi sprijinul operațional pentru o perioadă de un an.

Modelul bazat pe cost utilizat este explicat în Anexa 6 – Modelul bazat pe cost pentru sistemul EES din evaluarea impactului.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- **Participare**

Prezenta propunere de regulament se bazează pe acquis-ul Schengen în sensul că se referă la trecerea frontierelor externe. Prin urmare, trebuie luate în considerare următoarele consecințe care rezultă din diferitele protocoale și acorduri cu țările asociate:

Danemarca: în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor propuse în temeiul părții a treia titlul V din TFUE.

Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va transpune în legislația sa națională.

Regatul Unit și Irlanda: în conformitate cu articolele 4 și 5 din Protocolul privind integrarea acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene și în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen și cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen, Regatul Unit și Irlanda nu participă la Regulamentul (UE) 2016/399 (Codul frontierelor Schengen), nici la alte instrumente juridice cunoscute în mod obișnuit sub denumirea „acquis-ul Schengen”, și anume instrumentele juridice care organizează și susțin abolirea controalelor la frontierele interne și alte măsuri de însoțire privind controalele la frontierele externe.

Prezentul regulament constituie o dezvoltare a acestui acquis și, prin urmare, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu au obligații în temeiul acestuia și nu fac obiectul aplicării sale.

În conformitate cu hotărârea Curții de Justiție în cauza C-482/08, Regatul Unit/Consiliul, ECLI:EU:C:2010:631, faptul că prezentul regulament are ca temei juridic articolul 87 alineatul (2) litera (a) și articolul 88 alineatul (2) litera (a), pe lângă articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) din TFUE, nu aduce atingere concluziei de mai sus, întrucât accesul în scopul asigurării respectării legii este legat de instituirea sistemului de intrare/ieșire.

Islanda și Norvegia: procedurile prevăzute de Acordul de asociere încheiat de Consiliu și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen sunt aplicabile, întrucât prezenta propunere se bazează pe acquis-ul Schengen, astfel cum este definit în anexa A la acest acord¹⁵.

Elveția: prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum se prevede în Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁶.

Liechtenstein: prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum se prevede în Protocolul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre

¹⁵ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

¹⁶ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁷.

Croația, Cipru, Bulgaria și România: prezentul regulament de instituire a EES înlocuiește obligația de a ștampila pașapoartele resortisanților țărilor terțe. Această dispoziție urma să fie aplicată de către statele aderente în momentul în care deveneau membre ale Uniunii Europene.

¹⁷ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii și

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 767/2008 și a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d), articolul 87 alineatul (2) litera (a) și articolul 88 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În comunicarea sa din 13 februarie 2008, intitulată „Pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană”³, Comisia a subliniat că, în cadrul strategiei europene de gestionare integrată a frontierelor, este necesar să se instituie un sistem de intrare/ieșire (*Entry/Exit System* - EES), prin care să se înregistreze electronic data și locul de intrare și de ieșire ale resortisanților țărilor terțe cărora li s-a permis o ședere de scurtă durată în spațiul Schengen și să se calculeze durata șederii autorizate a acestora.
- (2) Consiliul European din 19 și 20 iunie 2008 a subliniat importanța continuării activității de dezvoltare a strategiei UE de gestionare integrată a frontierelor, care presupune și o mai bună utilizare a tehnologiilor moderne, în vederea îmbunătățirii gestionării frontierelor externe.

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ COM(2008) 69 final.

- (3) În comunicarea sa din 10 iunie 2009, intitulată „Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor”, Comisia s-a exprimat în favoarea introducerii unui sistem electronic de înregistrare a intrării pe teritoriul statelor membre și a ieșirii din acesta în momentul trecerii frontierelor externe, în scopul de a se asigura o gestionare mai eficientă a accesului la acest teritoriu.
- (4) Consiliul European din 23 și 24 iunie 2011 a solicitat ca lucrările privind „frontierele inteligente” să avanseze rapid. La 25 octombrie 2011, Comisia a publicat o comunicare intitulată „Frontiere inteligente - opțiuni și calea de urmat”.
- (5) În cadrul orientărilor strategice adoptate în iunie 2014, Consiliul European a subliniat că *„spațiul Schengen, care le permite cetățenilor să călătorească fără controale la frontierele interne, precum și numărul tot mai mare de persoane care călătoresc spre UE impun o gestionare eficientă a frontierelor externe comune ale UE pentru a asigura o protecție puternică. Uniunea trebuie să mobilizeze toate instrumentele pe care le are la dispoziție pentru a sprijini statele membre în sarcina lor. În acest scop: gestionarea integrată a frontierelor externe ar trebui modernizată într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, pentru a asigura gestionarea inteligentă a frontierelor, printre altele, cu ajutorul unui sistem de intrare/ieșire și cu sprijinul noii Agenții Europene pentru Sisteme Informatică la Scară Largă (eu-LISA)”*.
- (6) În Comunicarea Comisiei din 13 mai 2015, intitulată „O agendă europeană privind migrația”, s-a punctat: *„Va fi marcată o nouă etapă prin inițiativa «frontiere inteligente» care urmărește creșterea eficienței trecerii frontierei, prin facilitarea trecerilor frontierei de către marea majoritate a călătorilor din țările terțe, care sunt de bună credință, și prin consolidarea, în același timp, a luptei împotriva migrației neregulamentare prin crearea unui registru al tuturor deplasărilor transfrontaliere ale resortisanților țărilor terțe, cu respectarea deplină a principiului proporționalității”*.
- (7) Este necesar să se precizeze obiectivele și arhitectura tehnică a sistemului de intrare/ieșire (EES), să se stabilească norme referitoare la operarea și utilizarea sa și să se definească responsabilitățile aferente acestui sistem, categoriile de date care urmează să fie introduse în sistem, scopurile pentru care datele urmează să fie introduse, criteriile privind introducerea acestora, autoritățile autorizate să acceseze datele și alte norme privind prelucrarea datelor și protecția datelor cu caracter personal.
- (8) EES ar trebui să vizeze resortisanții țărilor terțe cărora le-a fost permisă o ședere de scurtă durată în spațiul Schengen. EES ar trebui să vizeze, de asemenea, resortisanții țărilor terțe cărora li s-a refuzat intrarea pentru o ședere de scurtă durată.
- (9) EES ar trebui să aibă drept obiective îmbunătățirea gestionării frontierelor externe, prevenirea imigrației neregulamentare și facilitarea gestionării fluxurilor de migrație. EES ar trebui, în special și atunci când acest lucru este relevant, să contribuie la identificarea tuturor persoanelor care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile privind durata șederii pe teritoriul statelor membre.
- (10) Pentru îndeplinirea acestor obiective, EES ar trebui să prelucreze date alfanumerice și date biometrice (amprente digitale și imagine facială). Utilizarea datelor biometrice, în ciuda impactului său asupra vieții private a călătorilor, este justificată din două motive. În primul rând, datele biometrice reprezintă o metodă fiabilă de identificare a resortisanților țărilor terțe aflați pe teritoriul statelor membre și care nu dețin documente de călătorie sau alte mijloace de identificare, un *modus operandi* obișnuit al migranților neregulamentari. În al doilea rând, datele biometrice permit o confruntare mai fiabilă a datelor de intrare cu cele de ieșire ale persoanelor care călătoresc în mod legal. Utilizarea imaginilor faciale în

combinație cu datele dactiloscopice permite reducerea numărului de amprente digitale înregistrate, rezultatul fiind identic din punctul de vedere al exactității identificării.

- (11) În EES ar trebui înregistrate biometric patru amprente digitale ale resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere fizic, pentru a se permite verificarea și identificarea exacte (asigurarea faptului că resortisantul țării terțe nu este deja înregistrat biometric sub o altă identitate sau cu un alt document de călătorie) și a se garanta faptul că sunt disponibile date suficiente în orice circumstanțe. Verificarea amprentelor digitale ale titularilor de viză se va efectua în Sistemul de informații privind vizele (VIS) instituit prin Decizia 2004/512/CE a Consiliului⁴. În EES ar trebui înregistrate imaginile faciale atât ale resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză, cât și ale titularilor de viză, iar acestea ar trebui utilizate ca element principal de identificare biometrică pentru a verifica identitatea resortisanților țărilor terțe care au fost înregistrați anterior în EES, atâta timp cât dosarul lor individual nu a fost șters. În mod alternativ, această verificare ar trebui efectuată cu ajutorul amprentelor digitale.
- (12) EES ar trebui să fie alcătuit dintr-un sistem central, care va opera o bază de date centrală informatizată, conținând date biometrice și alfanumerice, dintr-o interfață uniformă de la nivel național în fiecare stat membru, dintr-un canal securizat de comunicații între sistemul central al EES și sistemul central al VIS și dintr-o infrastructură de comunicații între sistemul central și interfețele uniforme de la nivel național. Fiecare stat membru ar trebui să își conecteze infrastructurile naționale de frontieră la interfața uniformă de la nivel național.
- (13) Ar trebui stabilită interoperabilitatea între EES și VIS prin intermediul unui canal direct de comunicații între sistemele centrale, astfel încât autoritățile de frontieră care utilizează EES să poată consulta VIS în scopul extragerii de date privind vizele pentru a crea sau a actualiza dosarele individuale, încât acestea să poată verifica valabilitatea vizei și identitatea titularilor de viză cu ajutorul amprentelor digitale prin consultarea directă a VIS la frontierele externe și să poată verifica identitatea resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză cu ajutorul amprentelor digitale prin consultarea VIS. De asemenea, interoperabilitatea ar trebui, pe de o parte, să permită autorităților de frontieră care utilizează VIS să consulte EES din cadrul VIS în scopul examinării cererilor de viză și a deciziilor luate cu privire la acestea și, pe de altă parte, să permită autorităților responsabile în domeniul vizelor să actualizeze datele privind vizele din EES în cazul în care o viză este anulată, retrasă sau prelungită. Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ ar trebui modificat în consecință.
- (14) Prezentul regulament ar trebui să prevadă căror autorități din statele membre li se poate autoriza accesul la EES pentru introducerea, modificarea, ștergerea sau consultarea de date în scopurile specifice ale EES și, în măsura în care acest lucru este necesar, în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin.
- (15) Orice prelucrare a datelor din EES ar trebui să fie proporțională cu obiectivele urmărite și necesară pentru îndeplinirea sarcinilor autorităților competente. Atunci când utilizează

⁴ Decizia 2004/512/CE a Consiliului din 8 iunie 2004 de instituire a Sistemului de Informații privind Vizele (VIS) (JO L 213, 15.6.2004, p. 5).

⁵ Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) (JO L 218, 13.8.2008, p. 60).

EES, autoritățile competente ar trebui să garanteze respectarea demnității umane și integritatea persoanelor ale căror date sunt solicitate și să nu discrimineze persoanele pe motive de sex, culoare a pielii, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, proprietate, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

- (16) În lupta împotriva infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave, este esențial ca autoritățile de asigurare a respectării legii să aibă la dispoziție informațiile cele mai actualizate pentru a-și putea îndeplini sarcinile. Accesul la datele din VIS în scopul asigurării respectării legii și-a dovedit deja utilitatea prin identificarea unor persoane decedate de moarte violentă sau prin sprijinirea anchetatorilor să înregistreze progrese substanțiale în cazuri legate de traficul de persoane, terorism sau traficul de droguri. Accesul la informațiile conținute în EES sunt necesare pentru prevenirea, detectarea și anchetarea infracțiunilor de terorism menționate în Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului⁶ sau a altor infracțiuni grave menționate în Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului⁷. Datele generate de EES pot fi utilizate ca un instrument de verificare a identității în cazurile în care resortisantul țării terțe și-a distrus documentele și în care autoritățile de asigurare a respectării legii anchetează o infracțiune prin utilizarea amprentelor digitale sau a imaginii faciale și doresc să stabilească identitatea unei anumite persoane. Aceste date pot fi utilizate, de asemenea, ca instrument de informații în materie penală pentru obținerea de probe prin urmărirea rutelor de călătorie ale unei persoane suspectate de comiterea unei infracțiuni sau ale unei victime a infracțiunii. Prin urmare, datele din EES ar trebui să fie disponibile pentru autoritățile desemnate ale statelor membre și pentru Oficiul European de Poliție („Europol”), sub rezerva condițiilor stabilite în prezentul regulament.
- (17) În plus, Europol joacă un rol-cheie în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile statelor membre în domeniul cercetării penale transfrontaliere prin sprijinirea prevenirii, examinării și anchetării infracțiunilor la nivelul întregii Uniuni Europene. În consecință, și Europol ar trebui să aibă acces la EES în cadrul sarcinilor care îi revin și în conformitate cu dispozițiile Deciziei 2009/371/JAI a Consiliului⁸.
- (18) Accesul la EES în scopul prevenirii, detectării sau anchetării infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave reprezintă o imixtiune în drepturile fundamentale de respectare a vieții private și de protecție a datelor cu caracter personal ale persoanelor ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate în EES. Orice astfel de imixtiune trebuie să fie în conformitate cu legea, care trebuie formulată cu suficientă precizie pentru a permite persoanelor să își adapteze comportamentul și care trebuie să protejeze persoanele fizice împotriva arbitrarității și să indice cu suficientă claritate marja de libertate conferită autorităților competente și modul de exercitare a acesteia. Într-o societate democratică, orice imixtiune trebuie să fie necesară pentru a proteja un interes legitim și proporțional și trebuie să fie proporțională cu obiectivul legitim care trebuie atins.
- (19) Compararea datelor pe baza unei amprente digitale latente, care este urma dactiloscopică ce poate fi găsită la locul infracțiunii, este fundamentală în domeniul cooperării

⁶ Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, 22.6.2002, p. 6).

⁷ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

⁸ Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).

polițienești. Posibilitatea de a compara o amprentă digitală latentă cu datele dactiloscopice stocate în EES, în cazurile în care există motive întemeiate să se considere că autorul sau victima ar putea fi înregistrată în EES, ar trebui să ofere autorităților de asigurare a respectării legii din statele membre un instrument extrem de valoros în prevenirea, detectarea și anchetarea infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave, atunci când, de exemplu, singurele dovezi disponibile la locul infracțiunii sunt amprente digitale latente.

- (20) Este necesar să se desemneze autoritățile competente ale statelor membre și punctul central de acces prin intermediul căruia se efectuează solicitările de acces la datele din EES, precum și să se întocmească o listă a unităților operaționale în cadrul autorităților desemnate care sunt autorizate să solicite acest acces în scopuri specifice de prevenire, detectare sau anchetare a infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave.
- (21) Unitățile operaționale din cadrul autorităților desemnate ar trebui să prezinte punctului central de acces solicitările de acces la datele stocate în sistemul central și ar trebui să motiveze respectivele solicitări. Unitățile operaționale din cadrul autorităților desemnate care sunt autorizate să solicite acces la datele din EES nu ar trebui să acționeze în calitate de autoritate de control. Punctele centrale de acces ar trebui să acționeze independent de autoritățile desemnate și ar trebui să fie responsabile de garantarea, în mod independent, a respectării stricte a condițiilor privind accesul, astfel cum sunt prevăzute de prezentul regulament. În cazuri excepționale de urgență, atunci când accesul imediat este necesar pentru a răspunde unei amenințări specifice și prezente având legătură cu infracțiuni de terorism sau cu alte infracțiuni grave, punctul central de acces ar trebui să poată prelucra solicitarea imediat și realiza verificarea abia ulterior.
- (22) Pentru a proteja datele cu caracter personal și a exclude căutările sistematice, prelucrarea datelor din EES ar trebui să se realizeze numai în anumite cazuri și numai în situațiile în care este necesară în scopul prevenirii, detectării sau anchetării infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave. În consecință, autoritățile desemnate și Europol ar trebui să solicite accesul la EES numai atunci când au motive întemeiate să creadă că un astfel de acces va furniza informații care vor contribui în mod substanțial la prevenirea, detectarea sau anchetarea unei infracțiuni de terorism sau a unei alte infracțiuni grave.
- (23) În plus, accesul la EES în scopul identificării unor persoane necunoscute cum ar fi suspectii, autorii sau victimele unei infracțiuni de terorism sau ale altei infracțiuni grave ar trebui permis doar atunci când căutările în bazele de date dactiloscopice naționale ale statului membru și în sistemele de identificare dactiloscopică automatizate ale tuturor celorlalte state membre, în temeiul Deciziei 2008/615/JAI a Consiliului⁹, nu au dus la stabilirea identității persoanei vizate. În plus, accesul la EES pentru a consulta fișele de intrare/ieșire ale unei persoane cunoscute ar trebui justificat în mod corespunzător.
- (24) În scopul comparării eficiente și al schimbului de date cu caracter personal, statele membre ar trebui să aplice și să utilizeze pe deplin actualele acorduri internaționale, precum și dreptul Uniunii privind schimbul de date cu caracter personal aflat deja în vigoare, în special Decizia 2008/615/JAI.
- (25) Datele cu caracter personal stocate în EES nu ar trebui păstrate mai mult decât este necesar pentru scopurile EES. Este oportun ca datele referitoare la resortisanții țărilor terțe să fie

⁹ Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO L 210, 6.8.2008, p. 1).

păstrate pentru o perioadă de cinci ani în scopul gestionării frontierelor, pentru a se evita necesitatea reînregistrării biometrice a resortisanților țărilor terțe în EES înainte de scurgerea acestei perioade. Pentru resortisanții țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii și cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE¹⁰ sau ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când nu dețin un permis de ședere menționat în Directiva 2004/38/CE, este oportun să se stocheze fiecare fișă pereche de intrare/ieșire pentru o perioadă maximă de un an de la ultima ieșire.

- (26) Prin urmare, este necesară o perioadă de cinci ani de păstrare a datelor pentru a permite polițiștilor de frontieră să efectueze analiza de risc necesară, impusă de Codul frontierelor Schengen, înainte de a autoriza intrarea unui călător în spațiul Schengen. Prelucrarea cererilor de viză în cadrul posturilor consulare necesită, de asemenea, analizarea istoricului călătoriilor efectuate de solicitant pentru a evalua modul în care au fost utilizate vizele anterioare și dacă au fost respectate condițiile de ședere. Abandonarea practicii de ștampilare a pașaportului va fi compensată prin consultarea EES. Prin urmare, istoricul călătoriilor disponibil în sistem ar trebui să acopere o perioadă de timp suficientă în scopul eliberării vizelor. Perioada de cinci ani de păstrare a datelor va reduce frecvența reînregistrării biometrice și va fi benefică pentru toți călătorii, întrucât timpul mediu necesar pentru trecerea frontierei și timpul de așteptare la punctele de trecere a frontierei se vor diminua. Chiar și pentru un călător care intră în spațiul Schengen o singură dată, faptul că alți călători care sunt deja înregistrați în EES nu vor mai trebui înregistrați biometric încă o dată va reduce timpul de așteptare la frontieră. Această perioadă de păstrare a datelor va fi, de asemenea, necesară pentru a permite facilitarea trecerii frontierei prin utilizarea măsurilor de accelerare a procesului și a sistemelor de self-service. O astfel de facilitare depinde de datele înregistrate în sistem. O perioadă mai scurtă de păstrare a datelor ar avea un impact negativ asupra duratei controalelor la frontieră. O perioadă mai scurtă de păstrare a datelor ar reduce numărul călătorilor care pot beneficia de această facilitare și, prin urmare, ar submina obiectivul declarat al EES de a facilita trecerea frontierei.
- (27) Aceeași perioadă de păstrare de cinci ani ar fi necesară și pentru datele privind persoanele care nu au ieșit de pe teritoriul statelor membre în perioada de ședere autorizată, în scopul de a sprijini identificarea și procesul de returnare, precum și pentru persoanele a căror intrare pentru o ședere de scurtă durată {sau pe baza unei vize de circuit} a fost refuzată. În lipsa unor motive de ștergere anticipată, datele ar trebui șterse după scurgerea perioadei de cinci ani.
- (28) Ar trebui să se stabilească norme precise cu privire la responsabilitățile pentru dezvoltarea și funcționarea EES și la responsabilitățile statelor membre pentru conectarea la EES. Agenția pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1077/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹, ar trebui să fie responsabilă pentru dezvoltarea și gestionarea operațională a unui EES centralizat în conformitate cu prezentul

¹⁰ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

¹¹ Regulamentul (UE) nr. 1077/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (JO L 286, 1.11.2011, p. 1).

regulament, iar dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 ar trebui modificate în consecință.

- (29) Ar trebui stabilite norme privind răspunderea statelor membre în cazul unor prejudicii rezultate din încălcarea dispozițiilor prezentului regulament.
- (30) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹² se aplică operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal de către statele membre efectuate în temeiul prezentului regulament cu excepția cazului în care această prelucrare este efectuată de către autoritățile desemnate sau de control ale statelor membre în scopul prevenirii, detectării sau anchetării infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave.
- (31) Operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal de către autoritățile statelor membre în scopul prevenirii, detectării sau anchetării infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie conforme cu standardele de protecție a datelor cu caracter personal din dreptul intern al acestora, în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului¹³.
- (32) Datele cu caracter personal obținute de statele membre în temeiul prezentului regulament nu ar trebui transferate sau puse la dispoziția unei țări terțe, a unei organizații internaționale sau a unei entități private constituite pe teritoriul Uniunii sau în afara acesteia decât dacă acest lucru este necesar în cazuri individuale pentru a sprijini identificarea unui resortisant al unei țări terțe în legătură cu returnarea sa și sub rezerva unor condiții stricte.
- (33) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴ se aplică activităților instituțiilor sau organelor Uniunii atunci când își îndeplinesc sarcinile care le revin în calitate de responsabili pentru gestionarea operațională a EES.
- (34) Autoritățile independente de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 28 din Directiva 95/46/CE ar trebui să monitorizeze legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către statele membre, iar Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001, ar trebui să monitorizeze activitățile instituțiilor și organelor Uniunii în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile de supraveghere ar trebui să coopereze în cadrul activităților de monitorizare a EES.
- (35) Autoritățile naționale de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 25 din Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului ar trebui să monitorizeze legalitatea prelucrării de către statele membre a datelor cu caracter personal în scopul asigurării respectării legii, iar autoritățile naționale de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 33 din Decizia 2009/371/JAI ar trebui să monitorizeze legalitatea activităților de prelucrare a datelor desfășurate de Europol.

¹² Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

¹³ Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (36) „(...) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la ...
- (37) Propunerea instituie norme stricte de acces la EES, precum și garanțiile necesare. Aceasta prevede totodată dreptul persoanelor de acces, de rectificare și de recurs, în special dreptul la o cale de atac judiciară, precum și supravegherea operațiunilor de prelucrare de către autorități publice independente. Prin urmare, prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în special, dreptul la demnitate (articolul 1 din cartă); interzicerea sclaviei și a muncii forțate (articolul 5 din cartă); dreptul la libertate și la siguranță (articolul 6 din cartă), respectarea vieții private și de familie (articolul 7 din cartă), protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă), dreptul la nediscriminare (articolul 21 din cartă), drepturile copilului (articolul 24 din cartă), drepturile persoanelor în vârstă (articolul 25 din cartă), drepturile persoanelor cu handicap (articolul 26 din cartă) și dreptul la o cale de atac eficientă (articolul 47 din cartă).
- (38) Monitorizarea eficientă a aplicării prezentului regulament necesită realizarea unei evaluări periodice. Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcările dispozițiilor prezentului regulament și să asigure punerea lor în aplicare.
- (39) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵.
- (40) Instituirea unui EES comun și crearea unor obligații, condiții și proceduri comune pentru utilizarea datelor nu pot fi realizate în mod suficient de către statele membre la nivel individual și, prin urmare, date fiind amploarea și impactul acțiunii, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la respectivul articol, regulamentul nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (41) După data la care sistemului de intrare/ieșire începe să funcționeze, ar trebui modificat articolul 20 alineatul (2) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, deoarece este incompatibil cu articolul 77 alineatul (2) literele (a) și (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene din cauza faptului că politica comună a vizelor nu se poate baza pe existența sau inexistența unor acorduri bilaterale care prevăd exonerarea de obligația de a deține viză încheiate de statele membre, iar durata autorizată de ședere a resortisanților țărilor terțe nu ar trebui să depindă de numărul și conținutul unor astfel de acorduri bilaterale. În plus, sistemul de intrare/ieșire nu ar putea să țină seama și să calculeze durata autorizată de ședere a resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză care beneficiază de astfel de acorduri, iar acestea ar trebui eliminate.
- (42) Costurile preconizate ale EES sunt mai scăzute decât bugetul alocat pentru frontierele inteligente în cadrul Regulamentului (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al

¹⁵ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Consiliului¹⁶. Prin urmare, în urma adoptării prezentului regulament, în temeiul articolului 5 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 515/2014, Comisia ar trebui, prin intermediul unui act delegat, să realoce suma alocată în prezent pentru dezvoltarea de sisteme informatice care să sprijine gestionarea fluxurilor de migrație care trec frontierele externe.

- (43) Prezentul regulament de instituire a EES înlocuiește obligația de a ștampila pașapoartele resortisanților țărilor terțe, pe care o aplică toate statele membre aderente. Șederile în statele membre care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, în conformitate cu actele lor de aderare respective, nu ar trebui să fie luate în considerare la calcularea duratei de ședere autorizată în spațiul Schengen. Aceste state membre ar trebui să înregistreze în EES șederea resortisanților țărilor terțe, dar sistemul automatizat de calcul din EES nu ar trebui să o ia în considerare ca făcând parte din durata autorizată de ședere.
- (44) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Directivei 2004/38/CE.
- (45) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va transpune în legislația sa națională.
- (46) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului¹⁷; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (47) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului¹⁸; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (48) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁹, dispoziții care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului²⁰.

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE (JO L 150, 20.5.2014, p. 143).

¹⁷ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

¹⁸ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

¹⁹ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

²⁰ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

- (49) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen²¹, care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului²² și cu articolul 3 din Decizia 2008/149/CE a Consiliului²³.
- (50) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen²⁴, care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului²⁵ și cu articolul 3 din Decizia 2011/349/UE a Consiliului²⁶.
- (51) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care are legătură cu acesta în alt mod, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2011,

²¹ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

²² Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

²³ Decizia 2008/149/JAI a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 50).

²⁴ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

²⁵ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

²⁶ Decizia 2011/349/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în special în ceea ce privește cooperarea judiciară în materie penală și cooperarea polițienească (JO L 160, 18.6.2011, p. 1).

CAPITOLUL 1
Dispoziții generale

Articolul 1
Obiect

1. Prezentul regulament instituie un „sistem de intrare/ieșire” (*Entry/Exit System*, EES) pentru înregistrarea și stocarea informațiilor privind data, ora și locul intrării și ieșirii resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, pentru calcularea duratei șederii acestora și pentru generarea de alerte către statele membre atunci când perioadele de ședere autorizate au expirat, precum și pentru înregistrarea datei, orei și locului refuzului intrării resortisanților țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere de scurtă durată {sau pe baza unei vize de circuit} a fost refuzată, a autorității statului membru care a refuzat intrarea și a motivelor refuzului.
2. Prezentul regulament stabilește, de asemenea, la capitolul IV, condițiile în care autoritățile desemnate de asigurare a respectării legii ale statelor membre și Oficiul European de Poliție (Europol) pot obține accesul la EES pentru consultare în scopul prevenirii, detectării și anchetării infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave.

Articolul 2
Domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost permisă o ședere de scurtă durată {sau pe baza unei vize de circuit} pe teritoriul statelor membre și care, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399, fac obiectul verificărilor la frontieră atunci când trec frontierele externe ale statelor membre. La intrarea pe teritoriul statelor membre și la ieșirea de pe acesta, prezentul regulament se aplică resortisanților țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii și cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE sau ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când nu dețin un permis de ședere menționat în Directiva 2004/38/CE.
2. Prezentul regulament se aplică, de asemenea, resortisanților țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere de scurtă durată {sau pe baza unei vize de circuit} pe teritoriile statelor membre este refuzată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399.
3. Prezentul regulament nu se aplică următoarelor categorii:
 - (a) membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE și care dețin un permis de ședere în temeiul directivei respective;
 - (b) membrii de familie ai unui resortisant al țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când dețin un permis de ședere în temeiul Directivei 2004/38/CE;
 - (c) titularii permiselor de ședere menționate la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) 2016/399, altele decât cele prevăzute la literele (a) și (b) din prezentul alineat;

- (d) titularii vizelor de lungă ședere;
- (e) resortisanții statelor Andorra, Monaco și San Marino;
- (f) persoanele sau categoriile de persoane exonerate sau care beneficiază de facilitarea trecerii frontierei, menționate la articolul 6a alineatul (3) literele (d), (e) și (f) din Regulamentul (UE) 2016/399.

Prezentul regulament nu se aplică membrilor de familie menționați la literele (a) și (b) de la primul paragraf al prezentului alineat nici în cazul în care aceștia nu îl însoțesc pe cetățeanul Uniunii sau pe resortisantul unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație sau nu i se alătură acestuia.

4. Dispozițiile prezentului regulament privind calcularea duratei de ședere și generarea de alerte către statele membre atunci când perioadele de ședere autorizate au expirat nu se aplică resortisanților țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE, sau ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când nu dețin un permis de ședere menționat în Directiva 2004/38/CE.

Articolul 3 *Definiții*

1. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
 - (1) „frontiere externe” înseamnă frontierele externe astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/399;
 - (2) „autorități de frontieră” înseamnă autoritățile competente însărcinate, în conformitate cu legislația națională, să efectueze verificări asupra persoanelor la punctele de trecere a frontierelor externe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399;
 - (3) „autorități responsabile în materie de imigrație” înseamnă autoritățile competente însărcinate, în conformitate cu legislația națională, să examineze condițiile de ședere a resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre și să adopte decizii cu privire la șederea acestora;
 - (4) „autorități responsabile în domeniul vizelor” înseamnă autoritățile competente, inclusiv autoritățile centrale responsabile în domeniul vizelor și autoritățile responsabile de eliberarea de vize la frontierele externe, care au responsabilitatea, în fiecare stat membru, de a examina cererile de viză, de a lua decizii privind cererile de viză și de a lua decizii cu privire la anularea, retragerea sau prelungirea vizelor;
 - (5) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 din tratat, cu excepția persoanelor care beneficiază de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor dintre Uniune sau dintre Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țările terțe, pe de altă parte;

- (6) „document de călătorie” înseamnă pașaportul sau un alt document echivalent care îi dă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză;
- (7) „ședere de scurtă durată” înseamnă o ședere pe teritoriul statelor membre a cărei durată nu depășește 90 de zile în cursul unei perioade de 180 de zile;
- (8) „viză de scurtă ședere” înseamnă o autorizație emisă de un stat membru în scopul unei șederi preconizate pe teritoriul statelor membre a cărei durată nu depășește 90 de zile în cursul unei perioade de 180 de zile;
- (9) „viză de circuit” înseamnă o autorizație emisă de un stat membru în scopul unei șederi preconizate pe teritoriul a două sau mai multe state membre pentru o durată de peste 90 de zile în cursul unei perioade de 180 de zile, cu condiția ca solicitantul să nu intenționeze să stea mai mult de 90 de zile în cursul unei perioade de 180 de zile pe teritoriul aceluiași stat membru;
- (10) „operator de transport” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care asigură, cu titlu profesional, transportul de persoane;
- (11) „stat membru responsabil” înseamnă statul membru care a introdus datele în EES;
- (12) „verificare” înseamnă procesul de comparare a seriilor de date în vederea stabilirii validității unei identități declarate (verificare realizată prin compararea a două serii de date);
- (13) „identificare” înseamnă procesul de determinare a identității unei persoane prin efectuarea unei căutări într-o bază de date după mai multe serii de date (verificare realizată prin compararea mai multor serii de date);
- (14) „date alfanumerice” înseamnă date constând în litere, cifre, caractere speciale, spații și semne de punctuație;
- (15) „date dactiloscopice” înseamnă datele privind amprente digitale ale indexului, degetului mijlociu, degetului inelar și degetului mic de la mâna dreaptă, în cazul în care acestea există, și, în caz contrar, de la mâna stângă sau o amprentă digitală latentă;
- (16) „imagine facială” înseamnă imagini digitale ale feței, având o rezoluție a imaginii și o calitate suficiente pentru a fi utilizate în stabilirea automatizată de corespondențe biometrice;
- (17) „date biometrice” înseamnă datele dactiloscopice și imaginea facială;
- (18) „persoană care depășește termenul legal de ședere” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile referitoare la durata unei șederi de scurtă durată pe teritoriul statelor membre;
- (19) „eu-LISA” înseamnă Agenția Europeană pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1077/2011;
- (20) „Frontex” înseamnă Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004;

- (21) „autoritate de supraveghere” înseamnă autoritățile de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 28 din Directiva 95/46/CE;
 - (22) „autoritate națională de supraveghere” în scopul asigurării respectării legii înseamnă autoritățile de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 25 din Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului;
 - (23) „organism național de supraveghere” înseamnă organismele de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 33 din Decizia 2009/371/JAI;
 - (24) „date din EES” înseamnă toate datele stocate în sistemul central în conformitate cu articolele 13, 14, 15, 16, 17 și 18;
 - (25) „asigurarea respectării legii” înseamnă prevenirea, detectarea sau anchetarea infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave;
 - (26) „infracțiuni de terorism” înseamnă infracțiunile prevăzute de dreptul național care corespund sau sunt echivalente cu infracțiunile specificate la articolele 1-4 din Decizia-cadru 2002/475/JAI;
 - (27) „infracțiuni grave” înseamnă infracțiunile care corespund sau sunt echivalente cu infracțiunile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI dacă se pedepsesc cu închisoarea sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate pe o perioadă maximă de cel puțin trei ani în baza dreptului național.
2. Termenii definiți la articolul 2 din Directiva 95/46/CE au același înțeles în prezentul regulament, în măsura în care prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată de către autoritățile statelor membre în scopul prevăzut la articolul 5 din prezentul regulament.
3. Termenii definiți la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/977/JAI au același înțeles în prezentul regulament, în măsura în care datele cu caracter personal sunt prelucrate de către autoritățile statelor membre în scopul asigurării respectării legii.

Articolul 4 *Structura EES*

Agenția Europeană pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție („eu-LISA”) dezvoltă EES și asigură gestionarea operațională a acestuia, inclusiv funcționalitățile de prelucrare a datelor biometrice menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (f) și la articolul 15.

Articolul 5 *Scopul EES*

Prin înregistrarea și stocarea datei, orei și locului de intrare și ieșire și a refuzului intrării în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe la frontierele externe, precum și prin furnizarea accesului statelor membre la aceste informații, EES:

- (a) sporește eficiența verificărilor la frontieră prin calcularea și monitorizarea duratei de ședere autorizată la intrarea și ieșirea resortisanților țărilor terțe admiși pentru o ședere de scurtă durată {sau pe baza unei vize de circuit};

- (b) sprijină identificarea oricărei persoane care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare sau de ședere pe teritoriul statelor membre;
- (c) permite identificarea și depistarea (inclusiv în interiorul teritoriului statelor membre) a persoanelor care depășesc termenul legal de ședere și permite autorităților naționale competente din statele membre să ia măsurile corespunzătoare, inclusiv pentru a spori posibilitățile de returnare;
- (d) permite verificarea electronică în EES a refuzurilor intrării;
- (e) eliberează resursele alocate controlului la frontiere de efectuarea unor verificări care pot fi automatizate și permite o concentrare mai mare asupra evaluării resortisanților țărilor terțe;
- (f) permite consulatelor să aibă acces la informațiile privind utilizarea legală a vizelor anterioare;
- (g) îi informează pe resortisanții țărilor terțe cu privire la durata de ședere autorizată;
- (h) culege date statistice privind intrările și ieșirile, refuzurile intrării și situațiile de depășire a termenului legal de ședere în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe în scopul de a îmbunătăți evaluarea riscului de depășire a termenului legal de ședere și de a sprijini un proces fondat pe elemente concrete de elaborare a politicilor Uniunii în domeniul migrației;
- (i) combate fraudele de identitate;
- (j) contribuie la prevenirea, detectarea și anchetarea infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave;
- (k) permite identificarea și prinderea teroriștilor și a persoanelor suspectate de comiterea unor fapte penale, precum și a victimelor care trec frontierele externe;
- (l) permite generarea de informații privind istoricul călătoriilor efectuate de teroriști, de persoanele suspectate de comiterea unor fapte penale, precum și de victime, pentru anchetele legate de terorism sau de infracțiunile grave.

Articolul 6 *Arhitectura tehnică a EES*

1. EES este alcătuit din următoarele componente:

- (a) un sistem central;
- (b) o interfață uniformă care urmează să fie utilizată la nivel național în fiecare stat membru, bazată pe specificații tehnice comune și identică pentru toate statele membre, care permite conectarea sistemului central la infrastructurile naționale de frontieră din statele membre;
- (c) un canal securizat de comunicații între sistemul central al EES și sistemul central al VIS;

- (d) o infrastructură de comunicații între sistemul central și interfețele uniforme de la nivel național.
2. Sistemul central al EES este găzduit de eu-LISA în cele două situri tehnice ale agenției. Acesta oferă funcționalitățile prevăzute în prezentul regulament în condițiile de disponibilitate, calitate și viteză menționate la articolul 34 alineatul (3).
3. Fără a aduce atingere Deciziei 2008/602/CE a Comisiei²⁷, unele componente hardware și software ale infrastructurii de comunicații a EES sunt partajate cu infrastructura de comunicații a VIS menționată la articolul 1 alineatul (2) din Decizia 2004/512/CE. În plus față de rețeaua virtuală privată existentă a VIS, se creează o rețea virtuală privată separată, dedicată EES, pentru a se asigura separarea logică a datelor din VIS de datele din EES.

Articolul 7 *Interoperabilitatea cu VIS*

1. Agenția eu-LISA instituie un canal securizat de comunicații între sistemul central al EES și sistemul central al VIS pentru a permite interoperabilitatea dintre EES și VIS. Consultarea directă între sisteme este posibilă numai dacă atât prezentul regulament, cât și Regulamentul (CE) nr. 767/2008 prevăd acest lucru.
2. Cerința de interoperabilitate permite autorităților de frontieră care utilizează EES să consulte VIS din cadrul EES în scopul:
- (a) de a extrage și a importa date privind vizele direct din VIS pentru a crea sau a actualiza în EES dosarul individual al unui titular de viză în conformitate cu articolele 13, 14 și 16 din prezentul regulament și cu articolul 18a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;
 - (b) de a extrage și a importa date privind vizele direct din VIS pentru a actualiza EES în cazul anulării, retragerii sau prelungirii unei vize în conformitate cu articolul 17 din prezentul regulament și cu articolele 13, 14 și 18a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;
 - (c) de a verifica autenticitatea și valabilitatea vizei sau dacă sunt respectate condițiile de intrare pe teritoriul statelor membre în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399, în temeiul articolului 21 din prezentul regulament și al articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;
 - (d) de a verifica, la frontierele externe, dacă un resortisant al unei țări terțe exonerat de obligația de a deține viză a fost înregistrat anterior în VIS în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament și cu articolul 19a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;
 - (e) în cazul în care identitatea unui titular de viză nu poate fi verificată în EES, în scopul de a verifica, la frontierele externe, identitatea unui titular de viză în VIS cu ajutorul amprentelor digitale în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament și cu articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

²⁷ Decizia 2008/602/CE a Comisei din 17 iunie 2008 de stabilire a arhitecturii fizice și cerințelor privind interfețele naționale și infrastructura de comunicații dintre Sistemul central de informații privind vizele (VIS) și interfețele naționale pentru etapa de dezvoltare (JO L 194, 23.7.2008, p. 3).

3. Cerința de interoperabilitate permite autorităților responsabile în domeniul vizelor care utilizează VIS să consulte EES din cadrul VIS în scopul:
- (a) de a examina cererile de viză și de a adopta decizii privind cererile respective în conformitate cu articolul 22 din prezentul regulament și cu articolul 15 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;
 - (b) de a actualiza datele privind vizele din EES în cazul anulării, retragerii sau prelungirii unei vize în conformitate cu articolul 17 din prezentul regulament și cu articolele 13 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

Articolul 8

Accesul la EES în scopul introducerii, modificării, ștergerii și consultării de date

1. Accesul la EES în scopul introducerii, modificării, ștergerii și consultării datelor menționate la articolele 13, 14, 15, 16, 17 și 18 este rezervat exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător în acest scop din cadrul autorităților din fiecare stat membru care au competențe în ceea ce privește scopurile prevăzute la articolele 21-32. Accesul este limitat în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor în conformitate cu acest scop și proporțional cu obiectivele urmărite.
2. Fiecare stat membru desemnează autoritățile competente, inclusiv autoritățile de frontieră, autoritățile responsabile în domeniul vizelor și autoritățile responsabile în materie de imigrație. Personalul autorizat în mod corespunzător are acces la EES pentru introducerea, modificarea, ștergerea sau consultarea de date. Fiecare stat membru comunică fără întârziere agenției eu-LISA lista acestor autorități. În lista respectivă se specifică scopul în care fiecare autoritate poate avea acces la datele din EES.

În termen de trei luni de la data la care EES începe să funcționeze, în conformitate cu articolul 60, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică o listă consolidată a acestor autorități. În cazul în care există modificări ale listei, eu-LISA publică o listă consolidată actualizată o dată pe an.

Articolul 9

Principii generale

1. Fiecare autoritate competentă autorizată să acceseze EES se asigură că utilizarea EES este necesară, adecvată și proporțională.
2. Fiecare autoritate competentă se asigură că, prin utilizarea EES, resortisanții țărilor terțe nu sunt discriminați pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și că demnitatea umană și integritatea persoanei sunt pe deplin respectate. Se acordă o atenție deosebită situației speciale a copiilor, a persoanelor în vârstă și a persoanelor cu handicap. În special, la păstrarea datelor unui copil, interesul superior al copilului este considerat primordial.

Articolul 10

Sistemul automatizat de calcul și obligația de a-i informa pe resortisanții țărilor terțe cu privire la durata rămasă a șederii autorizate

1. EES cuprinde un sistem automatizat de calcul care indică durata maximă autorizată de ședere în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/399 pentru

resortisanții țărilor terțe înregistrați în EES cărora le-a fost permisă o ședere de scurtă durată {sau pe baza unei vize de circuit}.

Sistemul automatizat de calcul nu se aplică resortisanților țărilor terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii și cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE sau ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când nu dețin un permis de ședere menționat în Directiva 2004/38/CE.

2. Sistemul automatizat de calcul:

(a) furnizează autorităților competente informații privind durata autorizată de ședere la intrare și precizează dacă numărul de intrări autorizate de o viză cu o intrare sau cu două intrări au fost utilizate anterior;

(b) îi identifică, în momentul ieșirii, pe resortisanții țărilor terțe care au depășit termenul legal de ședere.

3. Autoritățile de frontieră îl informează pe resortisantul țării terțe cu privire la numărul maxim de zile de ședere autorizată, care ia în calcul numărul de intrări și durata șederii autorizate de viză {sau de viza de circuit}, în conformitate cu articolul 8 alineatul (9) din Regulamentul (UE) 2016/399.

4. Șederile în statele membre care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, în conformitate cu actele lor de aderare respective, nu sunt luate în considerare la calcularea duratei de ședere autorizată în spațiul Schengen. Statele membre respective înregistrează șederea resortisanților țărilor terțe în EES. Cu toate acestea, sistemul automatizat de calcul nu ia în considerare ca parte a duratei autorizate de ședere perioadele de ședere în statele membre care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen.

*Articolul 11
Mecanismul de informare*

1. EES cuprinde un mecanism care identifică în mod automat fișele de intrare/ieșire care nu conțin o dată de ieșire imediat după data de expirare a perioadei autorizate de ședere și fișele în cazul cărora s-a depășit perioada maximă autorizată de ședere.
2. Autorităților naționale competente desemnate le este pusă la dispoziție o listă, generată de sistem, cu datele menționate la articolele 14 și 15 ale tuturor persoanelor în cazul cărora s-a identificat o depășire a termenului legal de ședere.

*Articolul 12
Serviciul web*

1. Pentru ca resortisanții țărilor terțe să poată verifica în orice moment perioada rămasă din durata autorizată de ședere, accesul securizat pe internet la un serviciu web găzduit de eu-LISA în cele două situri tehnice ale acesteia le permite să furnizeze datele cerute în temeiul articolului 14 alineatul (1) litera (b), împreună cu datele de intrare și de ieșire preconizate. Pe baza datelor respective, serviciul web le oferă un răspuns pozitiv/negativ. Serviciul web utilizează o bază de date separată, care poate fi doar citită și care este actualizată zilnic prin extragerea unidirecțională din EES a subsetului de date minim necesar.

2. Operatorii de transport pot utiliza accesul securizat pe internet la serviciul web menționat la alineatul (1) pentru a verifica dacă resortisanții țărilor terțe care dețin o viză cu o intrare sau cu două intrări au utilizat deja sau nu viza respectivă. Operatorul de transport furnizează datele menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (d). Pe baza datelor respective, serviciul web furnizează operatorilor de transport un răspuns pozitiv/negativ. Operatorii de transport pot stoca informațiile trimise și răspunsul primit.
3. Se adoptă norme detaliate privind condițiile pentru operarea serviciului web și protecția datelor, precum și normele de securitate aplicabile serviciului disponibil online în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 61 alineatul (2).

CAPITOLUL II

Introducerea și utilizarea datelor de către autoritățile de frontieră

Articolul 13

Proceduri de introducere a datelor în EES

1. Autoritățile de frontieră verifică, în conformitate cu articolul 21, dacă pentru resortisantul țării terțe a fost creat în EES un dosar individual anterior, precum și identitatea acestuia. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe utilizează serviciul de self-service pentru preînregistrarea biometrică a datelor sau pentru efectuarea verificărilor la frontieră [should this self-service system not be defined or explained?] , se poate efectua o verificare prin intermediul sistemului de self-service.
2. În cazul în care a fost creat un dosar individual anterior și dacă este necesar, autoritatea de frontieră actualizează datele din dosarul individual, introduce o fișă de intrare/ieșire pentru fiecare intrare și ieșire, în conformitate cu articolele 14 și 15 sau, după caz, fișa refuzului intrării în conformitate cu articolul 16. Această fișă este asociată dosarului individual al resortisantului țării terțe în cauză. După caz, la dosarul individual sunt adăugate datele menționate la articolul 17 alineatul (1), iar datele menționate la articolul 17 alineatele (3) și (4) sunt adăugate în fișa de intrare/ieșire a resortisantului țării terțe în cauză. Diferitele documente de călătorie și identități utilizate în mod legitim de către un resortisant al unei țări terțe sunt adăugate la dosarul individual al resortisantului țării terțe. În cazul în care a fost înregistrat un dosar anterior și resortisantul țării terțe prezintă un document de călătorie care diferă de cel care a fost înregistrat anterior, datele menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (f) sunt, de asemenea, actualizate dacă imaginea facială înregistrată în cipul noului document de călătorie poate fi extrasă pe cale electronică.
3. În cazul în care este necesar să se creeze sau să se actualizeze datele din dosarul individual al unui titular de viză, autoritățile de frontieră pot extrage și importa datele prevăzute la articolul 14 alineatul (1) literele (d), (e) și (g) direct din VIS, în conformitate cu articolul 18a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.
4. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe nu a fost înregistrat în prealabil în EES, autoritatea de frontieră creează dosarul individual al persoanei respective prin introducerea datelor menționate la articolele 14, 15 și 16, după caz.
5. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe utilizează un sistem de self-service pentru preînregistrarea biometrică a datelor, se aplică articolul 8c din Regulamentul (UE) 2016/399. În acest caz, resortisantul țării terțe poate preînregistra biometric datele pentru dosarul individual sau, după caz, datele care trebuie actualizate. Datele sunt confirmate de către polițistul de frontieră atunci când se adoptă decizia de a autoriza sau de

a refuza intrarea, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399. Verificarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol se efectuează prin intermediul sistemului de self-service. Datele menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (d), (e) și (g) pot fi extrase și importate direct din VIS.

6. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe utilizează un sistem de self-service pentru efectuarea verificărilor la frontieră, se aplică articolul 8d din Regulamentul (UE) 2016/399. În acest caz, verificarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol se efectuează prin intermediul sistemului de self-service.
7. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe utilizează o poartă biometrică de acces pentru a trece frontiera externă, se aplică articolul 8d din Regulamentul (UE) 2016/399. În acest caz, înregistrarea corespunzătoare a fișei de intrare/ieșire, precum și asocierea fișei respective la dosarul individual în cauză se efectuează prin intermediul porții biometrice de acces.
8. În cazul în care este necesar să se creeze un dosar individual sau să se actualizeze imaginea facială menționată la articolul 14 alineatul (1) litera (f), imaginea facială poate fi extrasă doar pe cale electronică din documentele de călătorie electronice care pot fi citite automat (*electronic Machine Readable Travel Documents – eMRTD*) și introdusă în dosarul individual atunci când s-a verificat că imaginea facială înregistrată pe cipul eMRTD corespunde imaginii faciale obținute în timp real a resortisantului țării terțe în cauză.

Articolul 14

Datele cu caracter personal ale titularilor de viză

1. Autoritatea de frontieră creează dosarul individual al resortisantului țării terțe titular de viză prin introducerea următoarelor date:
 - (a) numele, prenumele, data nașterii, cetățenia sau cetățeniile, sexul;
 - (b) tipul și numărul documentului sau documentelor de călătorie și codul din trei litere al țării emitente;
 - (c) data expirării perioadei de valabilitate a documentului (documentelor) de călătorie;
 - (d) numărul autocolantului de viză de scurtă ședere, inclusiv codul din trei litere al statului membru emitent, tipul vizei, data expirării duratei maxime de ședere autorizată de viză, care trebuie actualizată la fiecare intrare, precum și data expirării valabilității vizei, după caz;
 - (e) la prima intrare pe baza vizei de scurtă ședere, numărul de intrări și durata autorizată de ședere, astfel cum sunt înscrise pe autocolantul de viză;
 - (f) imaginea facială, dacă este posibil extrasă pe cale electronică din eMRTD și, dacă acest lucru nu este posibil, obținută în timp real;
 - (g) numărul autocolantului de viză de circuit, tipul vizei și data expirării perioadei de valabilitate a vizei, după caz.
2. La fiecare intrare a resortisantului țării terțe titular de viză, în fișa de intrare/ieșire se introduc datele enumerate mai jos. Această fișă este asociată dosarului individual al resortisantului țării terțe în cauză pe baza numărului de referință individual generat de EES în momentul creării dosarului respectiv:

- (a) data și ora intrării;
 - (b) punctul de trecere a frontierei și autoritatea care a autorizat intrarea.
3. La fiecare ieșire, în fișa de intrare/ieșire asociată dosarului individual al resortisantului țării terțe titular de viză în cauză se introduc următoarele date:
- (a) data și ora ieșirii;
 - (b) punctul de trecere a frontierei la ieșire.
4. În cazul în care nu există o dată de ieșire imediat după data de expirare a perioadei autorizate de ședere, sistemul marchează fișa de intrare/ieșire cu un semn distinctiv sau un steguleț, iar datele resortisantului țării terțe identificat ca fiind o persoană care a depășit termenul legal de ședere sunt înscrise în lista menționată la articolul 11.
5. Pentru a crea un dosar individual al unui resortisant al unei țări terțe titular de viză, autoritățile de frontieră pot extrage și importa direct din VIS datele prevăzute la alineatul (1) literele (d), (e) și (g) în conformitate cu articolul 18a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

Articolul 15

Datele cu caracter personal ale resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză

1. Pentru resortisanții țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză, autoritatea de frontieră introduce în dosarul lor individual datele prevăzute la articolul 14 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (f). În plus, autoritatea de frontieră introduce în acest dosar individual cele patru amprente digitale ale indexului, degetului mijlociu, degetului inelar și degetului mic de la mâna dreaptă și, dacă acest lucru nu este posibil, amprente ale celorlalte degete de la mâna stângă, conform specificațiilor privind rezoluția și utilizarea amprentelor digitale adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 61 alineatul (2). Pentru resortisanții țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză se aplică articolul 14 alineatele (2)-(4).
2. Copiii sub 12 ani sunt exonerati de obligația de a se supune amprentării digitale din motive de drept.
3. Persoanele în cazul cărora prelevarea amprentelor digitale este fizic imposibilă sunt exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale din motive de fapt.
- Cu toate acestea, dacă imposibilitatea fizică este de natură temporară, persoana are obligația de a se supune amprentării digitale la următoarea intrare. Autoritățile de frontieră au dreptul să solicite clarificări suplimentare cu privire la motivele imposibilității temporare de a se supune amprentării digitale.
- Statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare prin care se garantează demnitatea persoanei în cazul unor dificultăți apărute în momentul amprentării digitale.
4. În cazul în care persoana în cauză este exonerată de obligația de a se supune amprentării digitale din motive de drept sau de fapt, în temeiul alineatelor (2) sau (3), rubricile aferente se completează cu textul „nu se aplică”. Sistemul permite să se facă o distincție între cazurile în care amprentarea digitală nu este obligatorie din motive de drept și cazurile în care aceasta nu este posibilă din motive de fapt.

Articolul 16

Datele cu caracter personal ale resortisanților țărilor terțe cărora li s-a refuzat intrarea

1. În cazul în care autoritatea de frontieră a adoptat, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399 și cu anexa V la acesta, o decizie de a refuza intrarea pe teritoriile statelor membre a unui resortisant al unei țări terțe menționat la articolul 2 alineatul (2) din prezentul regulament și în cazul în care nu s-a înregistrat în EES un dosar anterior pentru respectivul resortisant, autoritatea de frontieră creează un dosar individual în care introduce datele solicitate în temeiul articolului 14 alineatul (1), în cazul resortisanților țărilor terțe titulari de viză, și datele solicitate în temeiul articolului 15 alineatul (1), în cazul resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză.
2. Pentru a crea un dosarul individual al unui resortisant al unei țări terțe titular de viză, autoritățile de frontieră competente pot extrage și importa direct din VIS în EES datele prevăzute la articolul 14 alineatul (1) literele (d), (e) și (g), în conformitate cu articolul 18a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.
3. Atât pentru resortisanții țărilor terțe titulari de viză, cât și pentru cei exonerati de obligația de a deține viză, într-o fișă separată privind refuzul intrării se introduc următoarele date:
 - (a) data și ora refuzului intrării;
 - (b) punctul de trecere a frontierei;
 - (c) autoritatea care a refuzat intrarea;
 - (d) litera (literele) corespunzătoare motivului (motivelor) de refuz al intrării, în conformitate cu partea B din anexa V la Regulamentul (UE) 2016/399.
4. În cazul în care în EES există un dosar anterior, datele prevăzute la alineatul (2) se adaugă la dosarul existent.

Articolul 17

Datele care trebuie adăugate în cazul retragerii, anulării sau prelungirii unei autorizații de ședere

1. În cazul unei decizii de retragere sau anulare a unei autorizații de ședere ori a unei vize sau al unei decizii de prelungire a duratei de ședere autorizată ori a vizei, autoritatea competentă care a adoptat decizia respectivă adaugă în dosarul individual următoarele date:
 - (a) informații referitoare la stadiul procedurii din care să reiasă că autorizația de ședere sau viza a fost retrasă ori anulată sau că durata de ședere autorizată ori viza a fost prelungită;
 - (b) identitatea autorității care a retras sau a anulat autorizația de ședere ori viza sau a extins durata de ședere autorizată ori viza;
 - (c) locul și data deciziei de retragere sau anulare a autorizației de ședere ori a vizei sau a deciziei de extindere a duratei de ședere autorizată ori a vizei;
 - (d) numărul noului autocolant de viză, inclusiv codul din trei litere al țării emitente;

- (e) perioada de prelungire a duratei autorizate de ședere;
 - (f) noua dată de expirare a autorizației de ședere sau a vizei.
2. În cazul în care s-a luat o decizie de a anula, a retrage sau a prelungi o viză, autoritatea responsabilă în domeniul vizelor care a luat această decizie extrage și importă fără întârziere din VIS direct în EES datele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, în conformitate cu articolele 13 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.
 3. În fișa de intrare/ieșire, ca motiv(e) al(e) retragerii autorizației de ședere se indică următoarele:
 - (a) motivele pentru care persoana este expulzată;
 - (b) orice altă decizie a autorităților competente ale statului membru, adoptată în conformitate cu legislația națională, al cărei rezultat este expulzarea sau plecarea unui resortisant al unei țări terțe atunci când acesta nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare sau de ședere pe teritoriul statelor membre.
 4. În fișa de intrare/ieșire se precizează motivele de prelungire a duratei de ședere autorizată.
 5. În cazul plecării sau expulzării unei persoane de pe teritoriul statelor membre, survenită în temeiul unei decizii menționate la alineatul (3), autoritatea competentă introduce datele în fișa de intrare/ieșire respectivă, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).

Articolul 18

Datele care trebuie adăugate în cazul infirmării prezumției că resortisantul țării terțe nu îndeplinește condițiile privind durata șederii în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) 2016/399

Fără a aduce atingere articolului 20, în cazul în care un resortisant al unei țări terțe prezent pe teritoriul unui stat membru nu este înregistrat în EES sau în cazul în care fișa de intrare/ieșire nu conține o dată de ieșire după data de expirare a perioadei autorizate de ședere, autoritățile competente pot prezuma că resortisantul țării terțe nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind durata șederii pe teritoriul statelor membre.

În acest caz se aplică articolul 12 din Regulamentul (UE) 2016/399, iar în cazul în care această prezumție este infirmată prin dovada că resortisantul țării terțe în cauză a respectat condițiile privind șederea de scurtă durată, autoritățile competente creează în EES, dacă este necesar, un dosar individual pentru resortisantul țării terțe în cauză sau actualizează cea mai recentă fișă de intrare/ieșire introducând datele care lipsesc, în conformitate cu articolele 14 și 15, sau șterge un dosar existent în cazul în care se aplică articolul 32.

Articolul 19

Procedurile alternative în cazul imposibilității tehnice de a introduce date sau al unei defecțiuni a EES

În cazul imposibilității tehnice de a introduce date în sistemul central sau în cazul unei defecțiuni a sistemului central, datele menționate la articolele 14, 15, 16, 17 și 18 sunt stocate temporar în interfața uniformă de la nivel național, astfel cum se prevede la articolul 6. În cazul în care acest lucru nu este posibil datele sunt, temporar, stocate local. În ambele cazuri, datele sunt introduse în sistemul central al EES de îndată ce imposibilitatea tehnică încetează sau defecțiunea este remediată. Statele membre iau măsurile adecvate și pun la dispoziție infrastructura, echipamentele

și resursele locale necesare pentru a se asigura că o astfel de stocare temporară poate fi efectuată în orice moment și în oricare dintre punctele de trecere a frontierei.

Articolul 20

Perioada de tranziție și măsurile tranzitorii

1. Pentru o perioadă de șase luni de la data la care EES a devenit operațional, pentru a verifica la intrare dacă resortisantul țării terțe nu a depășit numărul de intrări autorizate de viza cu o intrare sau cu două intrări și pentru a verifica, la intrare și la ieșire, dacă resortisanții țărilor terțe care intră pentru o ședere de scurtă durată nu au depășit durata maximă de ședere autorizată, autoritățile de frontieră competente iau în considerare șederile pe teritoriile statelor membre în cursul celor 180 de zile care preced intrarea sau ieșirea, prin verificarea ștampilelor din documentele de călătorie, în plus față de datele de intrare/ieșire înregistrate în EES.
2. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe a intrat pe teritoriul statelor membre și nu a ieșit încă înainte ca EES să devină operațional, la ieșirea acestuia se creează un dosar individual, iar în fișa de intrare/ieșire se introduce data intrării, astfel cum figurează pe ștampila aplicată în pașaport, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2). Această regulă nu se limitează la perioada de șase luni de la data la care EES a devenit operațional menționată la alineatul (1). În cazul unei discrepanțe între ștampila de intrare și datele înregistrate în EES, ștampila prevalează.

Articolul 21

Utilizarea datelor în scopul verificării la frontierele externe

1. Autoritățile de frontieră au acces la EES pentru a verifica identitatea și înregistrarea anterioară a resortisantului unei țări terțe, pentru a actualiza, după caz, datele înregistrate în EES și pentru a consulta datele în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor de control la frontieră.
2. În temeiul alineatului (1), autoritățile de frontieră au acces pentru a efectua căutări după datele menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

În plus, pentru resortisanții țărilor terțe care au obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe, autoritățile de frontieră pot lansa o căutare în VIS direct din cadrul EES, utilizând aceleași date alfanumerice ca în scopul consultării VIS pentru efectuarea verificării la frontierele externe în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

În cazul în care, în urma căutării în EES după datele respective reiese că datele privind resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autoritățile de frontieră compară imaginea facială obținută în timp real a resortisantului țării terțe cu imaginea facială menționată la articolul 14 alineatul (1) litera (f). În cazul în care la punctul de trecere a frontierei nu este disponibilă tehnologia pentru obținerea imaginii faciale în timp real, autoritățile de frontieră efectuează o verificare a amprentelor digitale în EES în cazul resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză, iar în cazul resortisanților țărilor terțe titulari de viză efectuează o verificare a amprentelor direct în VIS, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 767/2008. Pentru verificarea amprentelor digitale în VIS în cazul titularilor de viză, autoritățile de frontieră pot lansa căutări în VIS direct din cadrul EES, astfel cum se prevede la articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

În cazul în care verificarea imaginii faciale nu dă niciun rezultat, verificarea se efectuează cu ajutorul amprentelor digitale și viceversa.

3. În cazul în care, în urma căutării după datele menționate la alineatul (2) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autorităților competente li se permite accesul pentru consultarea datelor din dosarul individual al persoanei respective și a fișei (fișelor) de intrare/ieșire asociate acestui dosar.
4. Autoritățile de frontieră au acces la date în scopul identificării, în conformitate cu articolul 25, atunci când, în urma căutării după datele alfanumerice menționate la alineatul (2) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe nu sunt înregistrate în EES, când o verificare a resortisantului unei țări terțe în temeiul alineatului (2) din prezentul articol nu dă rezultate sau când există îndoieli cu privire la identitatea resortisantului țării terțe.

În plus, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) pentru resortisanții țărilor terțe care au obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe, dacă în urma căutării în VIS după datele menționate la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 reiese că resortisantul țării terțe este înregistrat în VIS, se efectuează o verificare a amprentelor digitale în VIS în conformitate cu articolul 18 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. În acest scop, autoritatea competentă poate lansa o căutare din cadrul EES în VIS, astfel cum se prevede la articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. În cazul în care o verificare a persoanei în temeiul alineatului (2) din prezentul articol nu dă niciun rezultat, autoritățile de frontieră accesează datele din VIS în scopul identificării, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;
 - (b) pentru resortisanții țărilor terțe care nu au obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe și care nu sunt găsiți în EES în urma procedurii de identificare efectuate în conformitate cu articolul 25, se consultă VIS în conformitate cu articolul 19a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. Autoritatea competentă poate lansa o căutare din cadrul EES în VIS, astfel cum se prevede la articolul 19a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.
5. Pentru resortisanții țărilor terțe ale căror date sunt înregistrate deja în EES, dar ale căror dosare individuale au fost create în EES de către un stat membru care nu face obiectul aplicării Regulamentului (CE) nr. 767/2008 în conformitate cu actul de aderare al statului membru respectiv, autoritățile de frontieră consultă VIS în conformitate cu alineatul 4 litera (a) sau (b) din prezentul articol în cazul în care, pentru prima oară de la crearea dosarului individual, resortisantul țării terțe intenționează să treacă frontierele externe ale unui stat membru care face obiectul aplicării Regulamentului (CE) nr. 767/2008.

CAPITOLUL III

Introducerea de date și utilizarea EES de către alte autorități

Articolul 22

Utilizarea EES în scopul examinării cererilor de viză și al adoptării de decizii cu privire la acestea

1. Autoritățile responsabile în domeniul vizelor consultă EES în scopul examinării cererilor de viză și al adoptării de decizii cu privire la acestea, inclusiv al deciziilor de anulare, de retragere sau de prelungire a perioadei de valabilitate a unei vize eliberate în conformitate

cu dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸.

2. Autoritățile responsabile în domeniul vizelor i se permite accesul pentru a efectua căutări în EES direct din cadrul VIS după una sau mai multe din datele următoare:
 - (a) datele menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (a), (b) și (c);
 - (b) numărul autocolantului de viză, inclusiv codul din trei litere al statului membru emitent, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (d);
 - (c) datele biometrice menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (f) și la articolul 15.
3. În cazul în care, în urma căutării după datele menționate la alineatul (2) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autorităților responsabile în domeniul vizelor li se permite accesul pentru consultarea datelor din dosarul individual al persoanei respective și a fișelor de intrare/ieșire asociate acestui dosar.

Articolul 23

Utilizarea EES în scopul examinării cererilor de acces la programele naționale de facilitare a trecerii frontierei

1. Autoritățile competente menționate la articolul 8e din Regulamentul (UE) 2016/399 consultă EES în scopul examinării cererilor de acces la programele naționale de facilitare a trecerii frontierei menționate la articolul respectiv în ceea ce privește utilizarea sistemului de intrare/ieșire și în scopul adoptării de decizii privind aceste cereri, inclusiv de refuzare, retragere sau prelungire a perioadei de valabilitate a accesului la programele naționale de facilitare în conformitate cu articolul respectiv.
2. Autoritățile competente i se permite accesul pentru a efectua căutări după una sau mai multe din datele menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (f).
3. În cazul în care, în urma căutării după datele menționate la alineatul (2) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autorităților competente li se permite accesul pentru consultarea datelor din dosarul individual al persoanei respective și a fișelor de intrare/ieșire asociate acestui dosar.

Articolul 24

Accesul la date în scopul verificării în interiorul teritoriului statelor membre

1. Pentru a verifica identitatea resortisantului țării terțe și/sau a determina dacă condițiile de intrare sau de ședere pe teritoriul statelor membre sunt îndeplinite, autoritățile statului membru competente să efectueze verificări în interiorul teritoriului statelor membre în scopul de a verifica îndeplinirea condițiilor de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre au acces pentru a efectua căutări după datele menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

²⁸ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

În cazul în care, în urma căutării reiese că datele privind resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autoritățile de frontieră compară imaginea facială obținută în timp real a resortisantului țării terțe cu imaginea facială menționată la articolul 14 alineatul (1) litera (f). În cazul în care nu este disponibilă tehnologia pentru obținerea imaginii faciale în timp real, autoritățile de frontieră competente efectuează o verificare a amprentelor digitale în EES, în cazul resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză, și în VIS, în cazul resortisanților țărilor terțe titulari de viză, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 767/2008.

2. În cazul în care, în urma căutării după datele menționate la alineatul (1) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autorităților competente li se permite accesul pentru consultarea datelor din dosarul individual al persoanei respective și a fișei (fișelor) de intrare/ieșire asociate acestui dosar.
3. Autoritățile de frontieră au acces la date în scopul identificării, în conformitate cu articolul 25, atunci când, în urma căutării după datele menționate la alineatul (2) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe nu sunt înregistrate în EES, când o verificare a resortisantului unei țări terțe nu dă rezultate sau când există îndoieli cu privire la identitatea resortisantului țării terțe.

Articolul 25

Accesul la date în scopul identificării

1. În scopul unic de a identifica un resortisant al unei țări terțe care este posibil să fi fost înregistrat anterior în EES sub o identitate diferită sau care nu îndeplinește ori nu mai îndeplinește condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre, autoritățile care au competența de a efectua verificări la punctele de trecere a frontierelor externe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 sau în interiorul teritoriului statelor membre pentru a verifica dacă condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre sunt îndeplinite au acces pentru a efectua căutare după datele biometrice ale resortisantului țării terțe în cauză menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (f) și la articolul 15 alineatul (1).

În cazul în care, în urma căutării după datele menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (f) și la articolul 15 alineatul (1) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe nu sunt înregistrate în EES, accesul la date în scopul identificării se efectuează în VIS, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. La frontierele externe, înainte de identificarea prin verificarea efectuată în VIS, autoritățile competente accesează mai întâi VIS, în conformitate cu articolele 18 sau 19a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

În cazul în care amprente digitale ale resortisantului țării terțe în cauză nu pot fi utilizate sau în cazul în care căutarea după amprente digitale și imaginea facială nu dă niciun rezultat, căutarea se efectuează după datele menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (a) sau (b) ori după ambele tipuri de date.

2. În cazul în care, în urma căutării după datele menționate la alineatul (1) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autorităților competente li se permite accesul pentru consultarea datelor din dosarul individual și a fișelor de intrare/ieșire asociate acestui dosar.

CAPITOLUL IV

Procedura și condițiile de acces la EES în scopul asigurării respectării legii

Articolul 26

Autoritățile desemnate de asigurare a respectării legii ale statelor membre

1. Statele membre desemnează autoritățile de asigurare a respectării legii care au dreptul de a consulta datele stocate în EES în scopul prevenirii, detectării și anchetării infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave.
2. Fiecare stat membru întocmește o listă a autorităților desemnate. Printr-o declarație, fiecare stat membru notifică eu-LISA și Comisiei autoritățile pe care le-a desemnat și poate în orice moment să își modifice sau să își înlocuiască declarația. Declarațiile se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
3. Fiecare stat membru desemnează un punct central de acces care are acces la EES. Punctul central de acces este o autoritate a statului membru care este responsabilă de prevenirea, detectarea sau anchetarea infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave. Punctul central de acces verifică îndeplinirea condițiilor de solicitare a accesului la EES prevăzute la articolul 29.

Autoritatea desemnată și punctul central de acces pot face parte din aceeași organizație, dacă legislația națională permite acest lucru, însă punctul central de acces acționează independent atunci când își îndeplinește sarcinile în temeiul prezentului regulament. Punctul central de acces este separat de autoritățile desemnate și nu primește instrucțiuni din partea acestora în ceea ce privește rezultatul verificării.

Statele membre pot desemna mai multe puncte centrale de acces pentru a reflecta structura lor organizațională și administrativă în îndeplinirea obligațiilor lor constituționale sau legale.

4. Printr-o declarație, fiecare stat membru notifică eu-LISA și Comisiei punctul (punctele) central(e) de acces pe care l(e)-a desemnat și poate în orice moment să își modifice sau să își înlocuiască declarația. Declarațiile se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
5. La nivel național, fiecare stat membru întocmește o listă a unităților operaționale din cadrul autorităților desemnate care sunt autorizate să solicite acces la datele stocate în EES prin punctul (punctele) central(e) de acces.
6. Doar personalul împuternicit în mod corespunzător din cadrul punctului (punctelor) central(e) de acces este autorizat să acceseze EES în conformitate cu articolele 28 și 29.

Articolul 27

Europol

1. Europol desemnează o autoritate care este autorizată să solicite accesul la EES, prin intermediul punctului său central de acces desemnat în scopul prevenirii, detectării și anchetării infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave. Autoritatea desemnată este o unitate operațională a Europol.
2. Europol desemnează în calitate de punct central de acces o unitate specializată, formată din funcționari Europol împuterniciți în mod corespunzător. Punctul central de acces verifică îndeplinirea condițiilor de solicitare a accesului la EES prevăzute la articolul 30.

Punctul central de acces acționează independent atunci când își îndeplinește sarcinile în temeiul prezentului regulament și nu primește instrucțiuni din partea autorității desemnate menționate la alineatul (1) în ceea ce privește rezultatul verificării.

Articolul 28

Procedura de acces la EES în scopul asigurării respectării legii

1. Unitățile operaționale menționate la articolul 26 alineatul (5) transmit o solicitare motivată, în format electronic, punctelor centrale de acces menționate la articolul 26 alineatul (3) pentru a obține accesul la datele stocate în EES. La primirea unei solicitări de acces, punctul (punctele) central(e) de acces verifică dacă sunt îndeplinite condițiile de acces menționate la articolul 29. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile de acces, personalul autorizat în mod corespunzător al punctului (punctelor) central(e) de acces prelucrează solicitările. Datele din EES accesate sunt transmise unităților operaționale menționate la articolul 26 alineatul (5) astfel încât să nu fie compromisă securitatea datelor.
2. În cazuri excepționale de urgență, când trebuie prevenit un pericol iminent asociat unei infracțiuni de terorism sau unei infracțiuni grave, punctul (punctele) central(e) de acces prelucrează solicitarea imediat și verifică doar ex-post dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 29, inclusiv dacă a existat cu adevărat un caz de urgență excepțional. Verificarea ex-post este efectuată fără întârzieri nejustificate după prelucrarea solicitării.
3. În cazul în care, în urma unei verificări ex-post se constată că accesul la datele din EES nu a fost justificat, toate autoritățile care au accesat datele respective șterg informațiile accesate din EES și informează punctele de acces central de acest lucru.

Articolul 29

Condiții pentru accesul la datele din EES de către autoritățile desemnate ale statelor membre

1. Autoritățile desemnate pot accesa EES în vederea consultării dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) accesul în vederea consultării este necesar în scopul prevenirii, detectării sau anchetării unei infracțiuni de terorism sau a unei alte infracțiuni grave, căutarea într-o bază de date fiind astfel proporțională dacă există un motiv de îngrijorare major legat de securitatea publică;
 - (b) accesul în vederea consultării este necesar într-un caz specific;
 - (c) există motive întemeiate pentru a se considera că, prin consultarea datelor din EES, s-ar putea contribui în mod substanțial la prevenirea, detectarea sau anchetarea oricăreia dintre infracțiunile în cauză, în special în cazul unei suspiciuni justificate potrivit căreia suspectul, autorul sau victima unei infracțiuni de terorism sau a altei infracțiuni grave se încadrează într-o categorie aflată sub incidența prezentului regulament.
2. Accesul la EES ca instrument de identificare în materie penală în scopul identificării unor persoane necunoscute cum ar fi suspectii, autorii sau victimele unei infracțiuni de terorism sau a unei alte infracțiuni grave este permis în situațiile în care sunt îndeplinite condițiile enumerate la alineatul (1) și sunt îndeplinite următoarele condiții suplimentare:

- (a) s-a efectuat o căutare anterioară în bazele de date naționale care nu a dat niciun rezultat;
- (b) în cazul căutărilor după amprentele digitale, s-a efectuat o căutare anterioară care nu a dat niciun rezultat în sistemul de verificare automatizată a amprentelor digitale al celorlalte state membre în temeiul Deciziei 2008/615/JAI, în cazul în care compararea amprentelor este posibilă din punct de vedere tehnic.

Cu toate acestea, nu este necesar să se efectueze această căutare anterioară dacă există motive întemeiate de a crede că o comparare cu sistemele celorlalte state membre nu ar conduce la verificarea identității persoanei vizate. Aceste motive întemeiate se includ în solicitarea electronică de comparare cu datele din EES transmisă de autoritatea desemnată punctului (punctelor) central(e) de acces.

Întrucât datele dactiloscopice ale resortisanților țărilor terțe titulari de viză sunt stocate numai în VIS, o solicitare pentru consultarea VIS cu privire la aceeași persoană vizată poate fi transmisă în același timp cu o solicitare pentru consultarea EES în conformitate cu condițiile stabilite în Decizia 2008/633/JAI, cu condiția ca efectuarea căutărilor în conformitate cu literele (a) și (b) ale primului paragraf din prezentul alineat să nu conducă la verificarea identității persoanei vizate.

- 3. Accesul la EES ca instrument de informații în materie penală pentru consultarea istoricului călătoriilor efectuate sau a perioadelor de ședere în spațiul Schengen ale unei persoane cunoscute cum ar fi un suspect, autor sau victimă a unei infracțiuni de terorism sau a unei alte infracțiuni grave este permis dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) și dacă există o nevoie justificată în mod corespunzător de a consulta fișele de intrare/ieșire ale persoanei în cauză.
- 4. Consultarea EES în vederea identificării este limitată la căutarea în dosarul de cerere, după oricare dintre următoarele date din EES:
 - (a) amprentele digitale (inclusiv amprentele digitale latente) ale resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză;
 - (b) imaginea facială.

Consultarea EES, în cazul unui rezultat pozitiv, permite accesul la orice alte date preluate din dosarul individual, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) și la articolul 15 alineatul (1).

- 5. Consultarea EES pentru verificarea istoricului călătoriilor efectuate de resortisantul țării terțe în cauză este limitată la căutarea în dosarul individual sau în fișele de intrare/ieșire după oricare din următoarele date din EES:
 - (a) numele, prenumele, data nașterii, cetățenia sau cetățeniile și sexul;
 - (b) tipul și numărul documentului sau documentelor de călătorie, codul din trei litere al țării emitente și data expirării perioadei de valabilitate a documentului de călătorie;
 - (c) numărul autocolantului de viză și data expirării perioadei de valabilitate a vizei;
 - (d) amprentele digitale (inclusiv amprentele digitale latente);
 - (e) imaginea facială;

- (f) data și ora intrării, autoritatea care a autorizat intrarea și punctul de trecere a frontierei prin care s-a efectuat intrarea;
- (g) data și ora ieșirii și punctul de trecere a frontierei prin care s-a efectuat ieșirea.

În cazul unui rezultat pozitiv, consultarea EES permite accesul la datele enumerate în prezentul alineat, precum și la orice alte date preluate din dosarul individual și din fișele de intrare/ieșire, inclusiv datele introduse în ceea ce privește revocarea sau prelungirea autorizației de ședere în conformitate cu articolul 17.

Articolul 30

Procedura și condițiile de acces la datele din EES de către Europol

1. Europol are acces pentru a consulta datele din EES atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) consultarea este necesară pentru a sprijini și a consolida măsurile adoptate de statele membre pentru prevenirea, detectarea sau anchetarea infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave care fac obiectul mandatului Europol, căutarea în baza de date fiind astfel proporțională dacă există un motiv de îngrijorare major legat de securitatea publică;
 - (b) consultarea este necesară într-un caz specific;
 - (c) există motive întemeiate pentru a se considera că, prin consultarea datelor, s-ar putea contribui în mod substanțial la prevenirea, detectarea sau anchetarea oricăreia dintre infracțiunile în cauză, în special în cazul unei suspiciuni justificate potrivit căreia suspectul, autorul sau victima unei infracțiuni de terorism sau a altei infracțiuni grave se încadrează într-o categorie aflată sub incidența prezentului regulament.
2. Condițiile prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(5) se aplică în consecință.
3. Autoritatea desemnată a Europol poate transmite punctului de acces central al Europol menționat la articolul 27 o solicitare motivată, în format electronic, pentru consultarea tuturor datelor sau a unui set specific de date stocate în EES. La primirea unei solicitări de acces, punctul central de acces al Europol verifică dacă sunt îndeplinite condițiile de acces menționate la alineatul (1). În cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de acces, personalul autorizat în mod corespunzător al punctului (punctelor) central(e) de acces prelucrează solicitările. Datele din EES accesate sunt transmise unităților operaționale menționate la articolul 27 alineatul (1) astfel încât să nu fie compromisă securitatea datelor.
4. Prelucrarea informațiilor obținute de Europol în urma consultării datelor din EES face obiectul autorizării din partea statului membru de origine. Această autorizare se obține prin intermediul unității naționale Europol din acel stat membru.

CAPITOLUL V

Păstrarea și modificarea datelor

Articolul 31
Perioada de păstrare a datelor stocate

1. Fiecare fișă de intrare/ieșire sau de refuz al intrării asociată unui dosar individual se păstrează pentru o perioadă de cinci ani de la data fișei de ieșire sau de refuz al intrării, după caz.
2. Fiecare dosar individual împreună cu fișa (fișele) asociată (asociate) de intrare/ieșire sau de refuz al intrării se păstrează în EES pentru o perioadă de cinci ani și o zi de la data ultimei fișe de ieșire, dacă în termen de cinci ani de la această ultimă fișă de ieșire nu există nicio fișă de intrare sau de refuz al intrării.
3. În cazul în care, după data de expirare a duratei autorizate de ședere, nu există nicio fișă de ieșire, datele sunt stocate pentru o perioadă de cinci ani de la ultima zi a șederii autorizate. EES informează în mod automat statele membre cu trei luni înainte de ștergerea programată a datelor privind persoanele care depășesc termenul legal de ședere, pentru a le da posibilitatea să adopte măsurile corespunzătoare.
4. Prin derogare de la alineatele (2) și (3), fișa (fișele) de intrare/ieșire generată (generate) pentru resortisanții țărilor terțe în calitate lor de membri de familie ai unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE, sau ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când nu dețin un permis de ședere prevăzut în Directiva 2004/38/CE, este (sunt) stocată (stocate) în EES pentru o perioadă de maximum un an de la ultima fișă de ieșire.
5. La expirarea perioadei de păstrare menționate la alineatele (1) și (2), aceste date sunt șterse automat din sistemul central.

Articolul 32
Modificarea datelor și ștergerea anticipată a datelor

1. Statul membru responsabil are dreptul de a modifica datele pe care le-a introdus în EES, prin corectarea sau ștergerea acestora.
2. În cazul în care statul membru responsabil are dovezi care sugerează că datele înregistrate în EES conțin erori de fapt sau că datele au fost prelucrate în EES într-un mod care contravine prezentului regulament, acesta verifică datele respective și, dacă este necesar, le modifică sau le șterge fără întârziere din EES și, după caz, din lista persoanelor identificate menționată la articolul 11. Acest lucru poate fi făcut și la cererea persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 46.
3. Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în cazul în care un alt stat membru decât statul membru responsabil are dovezi care sugerează că datele înregistrate în EES conțin erori de fapt sau că datele au fost prelucrate în EES într-un mod care contravine prezentului regulament, acesta verifică datele respective, dacă acest lucru este posibil fără consultarea statului membru responsabil, și, dacă este necesar, le modifică sau le șterge fără întârziere din EES și, după caz, din lista persoanelor identificate menționată la articolul 11. În caz contrar, statul membru contactează autoritățile statului membru responsabil în termen de 14 zile, iar statul membru responsabil verifică exactitatea datelor și legalitatea prelucrării acestora în termen de o lună. Acest lucru poate fi făcut și la cererea persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 46.

4. În cazul în care statul membru responsabil sau un alt stat membru decât statul membru responsabil are dovezi care sugerează că datele privind vizele înregistrate în EES conțin erori de fapt sau că aceste date au fost prelucrate în EES într-un mod care contravine prezentului regulament, statul membru respectiv verifică mai întâi exactitatea acestor date în VIS și, dacă este necesar, le modifică în EES. În cazul în care datele înregistrate în VIS sunt aceleași ca și în EES, statul membru respectiv informează fără întârziere statul membru responsabil de introducerea datelor în cauză în VIS prin infrastructura VIS, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. Statul membru responsabil de introducerea datelor în VIS verifică datele în cauză și, dacă este necesar, le corectează sau le șterge fără întârziere din VIS și informează statul membru responsabil sau statul membru căruia i s-a adresat solicitarea care, dacă este necesar, le modifică sau le șterge fără întârziere din EES și, după caz, din lista persoanelor identificate că au depășit termenul legal de ședere menționată la articolul 11.
5. Datele persoanelor identificate menționate la articolul 11 sunt șterse fără întârziere din lista menționată la articolul respectiv și sunt corectate în EES în cazul în care resortisantul țării terțe prezintă dovezi, în conformitate cu legislația națională a statului membru responsabil sau a statului membru căruia i s-a adresat solicitarea, din care rezultă că a fost obligat să depășească durata autorizată de ședere ca urmare a unui eveniment imprevizibil și grav, că a dobândit un drept legal de ședere sau că s-au produs erori. Resortisantul țării terțe dispune de o cale de atac eficientă pentru a se asigura că datele sunt modificate.
6. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe dobândește cetățenia unui stat membru sau intră sub incidența articolului 2 alineatul (3) înainte de expirarea perioadei menționate la articolul 31, dosarul individual și fișele asociate acestuia în conformitate cu articolele 14 și 15 sunt șterse fără întârziere din EES, precum și, după caz, din lista persoanelor identificate menționată la articolul 11:
 - (a) de către statul membru a cărui cetățenie a dobândit-o sau
 - (b) de către statul membru care a eliberat permisul de ședere sau permisul de ședere de membru al familiei unui cetățean UE.

În cazul în care un resortisant al unei țări terțe a dobândit cetățenia statelor Andorra, Monaco ori San Marino, acesta informează autoritățile competente ale statului membru în care intră după producerea acestei schimbări. Statul membru în cauză șterge fără întârziere din EES datele persoanei respective. Persoana dispune de o cale de atac eficientă pentru a se asigura că datele sunt șterse.
7. Sistemul central informează fără întârziere toate statele membre cu privire la ștergerea datelor din EES și, după caz, din lista persoanelor identificate menționată la articolul 11.

CAPITOLUL VI

Dezvoltare, operare și responsabilități

Articolul 33

Adoptarea măsurilor de punere în aplicare de către Comisie înainte de dezvoltarea sistemului

Comisia adoptă următoarele măsuri necesare pentru dezvoltarea și implementarea tehnică a sistemului central, a interfețelor uniforme de la nivel național și a infrastructurii de comunicații, în special măsuri referitoare la:

- (a) specificațiile în ceea ce privește rezoluția și utilizarea amprentelor digitale pentru verificarea biometrică și identificarea în EES;
- (b) introducerea datelor în conformitate cu articolele 14, 15, 16, 17 și 18;
- (c) accesarea datelor în conformitate cu articolele 21-30;
- (d) modificarea, ștergerea și ștergerea anticipată a datelor în conformitate cu articolul 32;
- (e) păstrarea evidențelor și accesarea lor în conformitate cu articolul 41;
- (f) cerințele de funcționare;
- (g) specificațiile și condițiile pentru serviciul web menționat la articolul 12;
- (h) broșura comună menționată la articolul 44 alineatul (3);
- (i) specificațiile și condițiile pentru site-ul web menționat la articolul 44 alineatul (3);
- (j) instituirea și proiectarea de înalt nivel a interoperabilității menționate la articolul 7;
- (k) specificațiile și condițiile pentru fișierul central menționat la articolul 57 alineatul (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 61 alineatul (2).

Pentru adoptarea măsurilor prevăzute în vederea instituirii și a proiectării de înalt nivel a interoperabilității menționate la litera (j), comitetul instituit prin articolul 61 din prezentul regulament consultă Comitetul VIS instituit prin articolul 49 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

Articolul 34

Dezvoltarea și gestionarea operațională

1. Agenția eu-LISA este responsabilă pentru dezvoltarea sistemului central, a interfețelor uniforme de la nivel național, a infrastructurii de comunicații și a canalului securizat de comunicații dintre sistemul central al EES și sistemul central al VIS. Agenția este, de asemenea, responsabilă pentru dezvoltarea serviciului web menționat la articolul 12 în concordanță cu specificațiile și condițiile adoptate conform procedurii de examinare menționate la articolul 61 alineatul (2).

Aceasta definește proiectarea arhitecturii fizice a sistemului, inclusiv a infrastructurii sale de comunicații, precum și specificațiile tehnice și evoluția ulterioară a acestora în ceea ce privește sistemul central, interfețele uniforme de la nivel național, canalul securizat de

comunicații dintre sistemul central al EES și sistemul central al VIS și infrastructura de comunicații, care sunt adoptate de către Consiliul de administrație, sub rezerva unui aviz favorabil din partea Comisiei. De asemenea, eu-LISA efectuează adaptările necesare ale VIS care decurg din instituirea interoperabilității cu EES, precum și din punerea în aplicare a modificărilor Regulamentului (CE) nr. 767/2008 menționate la articolul 55.

Agencia eu-LISA dezvoltă și pune în aplicare sistemul central, interfețele uniforme de la nivel național, canalul securizat de comunicații dintre sistemul central al EES și sistemul central al VIS și infrastructura de comunicații, cât mai curând posibil după intrarea în vigoare a prezentului regulament și adoptarea de către Comisie a măsurilor menționate la articolul 33.

Dezvoltarea constă în elaborarea și implementarea specificațiilor tehnice, efectuarea de teste și coordonarea generală a proiectului.

2. În cursul fazei de proiectare și dezvoltare se instituie un consiliu de administrație al proiectului, alcătuit din maximum 10 membri. Acesta este alcătuit din opt membri numiți de Consiliul de administrație al eu-LISA din rândul propriilor membri, din președintele Grupului consultativ al EES menționat la articolul 62 și dintr-un membru numit de Comisie. Membrii numiți de către Consiliul de administrație al eu-LISA sunt aleși numai din acele state membre pentru care instrumentele legislative care reglementează dezvoltarea, instituirea, operarea și utilizarea tuturor sistemelor IT la scară largă gestionate de eu-LISA prevăd obligații depline, în temeiul dreptului Uniunii, și care vor participa la EES. Consiliul de administrație al proiectului se reunește o dată pe lună. Acesta asigură gestionarea adecvată a fazei de proiectare și dezvoltare a EES și asigură coerența în cadrul proiectelor EES la nivel central și național. Consiliul de administrație al proiectului prezintă lunar rapoarte scrise Consiliului de administrație cu privire la progresele înregistrate în realizarea proiectului. Acesta nu are competențe decizionale și nu dispune de un mandat pentru a-i reprezenta pe membrii Consiliului de administrație.

Consiliul de administrație stabilește regulamentul de procedură al Consiliului de administrație al proiectului, care include în special norme privind:

- (a) președinția;
- (b) locul reuniunilor;
- (c) pregătirea reuniunilor;
- (d) accesul experților la reuniuni;
- (e) planurile de comunicare care asigură informarea completă a membrilor neparticipanți din cadrul Consiliului de administrație.

Președinția Consiliului de administrație al proiectului este asigurată de statul membru care deține președinția Consiliului, cu condiția ca instrumentele legislative care reglementează dezvoltarea, instituirea, operarea și utilizarea tuturor sistemelor IT la scară largă gestionate de eu-LISA să prevadă obligații depline, în temeiul dreptului Uniunii, în sarcina statului membru respectiv sau, în cazul în care această cerință nu este îndeplinită, președinția este asigurată de următorul stat membru care va deține președinția Consiliului și care îndeplinește această cerință.

Toate cheltuielile de deplasare și de ședere suportate de membrii Consiliului de administrație al programului sunt plătite de agenție, iar articolul 10 din Regulamentul de

procedură al eu-LISA se aplică *mutatis mutandis*. Secretariatul Consiliului de administrație al programului este asigurat de către eu-LISA.

În cursul fazei de proiectare și dezvoltare, Grupul consultativ al EES menționat la articolul 62 este alcătuit din managerii de proiect privind EES de la nivel național. Grupul consultativ al EES se reunește cel puțin o dată pe lună până la începerea funcționării EES. După fiecare reuniune, acesta prezintă un raport Consiliului de administrație al programului. Grupul consultativ al EES furnizează expertiză tehnică pentru a sprijini sarcinile Consiliului de administrație al programului și monitorizează stadiul de pregătire al statelor membre.

3. Agenția eu-LISA este responsabilă de gestionarea operațională a sistemului central, a canalului securizat de comunicații dintre sistemul central al EES și sistemul central al VIS și a interfețelor uniforme de la nivel național. Aceasta se asigură, în cooperare cu statele membre, că se utilizează în permanență cele mai bune tehnologii disponibile, sub rezerva unei analize costuri-beneficii. Agenția este, de asemenea, responsabilă de gestionarea operațională a infrastructurii de comunicații dintre sistemul central și interfețele uniforme de la nivel național și de serviciul web menționat la articolul 12.

Gestionarea operațională a EES cuprinde toate sarcinile necesare pentru a menține EES în stare de funcționare 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, în conformitate cu prezentul regulament, în special lucrările de întreținere și dezvoltările tehnice necesare pentru a asigura funcționarea sistemului la un nivel satisfăcător de calitate operațională, mai ales în ceea ce privește timpul de răspuns pentru efectuarea de căutări în baza centrală de date de către punctele de trecere a frontierei, în conformitate cu specificațiile tehnice.

4. Fără a aduce atingere articolului 17 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, eu-LISA aplică norme corespunzătoare privind secretul profesional sau alte responsabilități echivalente de confidențialitate tuturor angajaților care trebuie să lucreze cu date din EES. Această obligație continuă să se aplice și după ce persoanele respective au încetat să mai ocupe o anumită funcție sau după ce și-au încetat activitatea.

Articolul 35 *Responsabilitățile statelor membre*

1. Fiecare stat membru este responsabil de:
 - (a) integrarea infrastructurii naționale de frontieră existentă și conectarea la interfața uniformă de la nivel național;
 - (b) organizarea, gestionarea, operarea și întreținerea infrastructurii naționale de frontieră existente și conectarea acestora la EES în sensul articolului 5, cu excepția literelor (j), (k) și (l);
 - (c) organizarea punctelor centrale de acces și conectarea acestora la interfața uniformă de la nivel național în scopul asigurării respectării legii;
 - (d) gestionarea și reglementarea accesului la EES al personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților naționale competente, în conformitate cu prezentul regulament, precum și întocmirea și actualizarea periodică a unei liste cu membrii personalului de acest tip și cu profilurile lor.

2. Fiecare stat membru desemnează o autoritate națională care permite autorităților competente menționate la articolul 8 accesul la EES. Fiecare stat membru conectează autoritatea națională respectivă la interfața uniformă de la nivel național. Fiecare stat membru și Europol își conectează propriile puncte centrale de acces menționate la articolele 26 și 27 la interfața uniformă de la nivel național.
3. Fiecare stat membru utilizează proceduri automatizate de prelucrare a datelor.
4. Înainte de a fi autorizat să prelucreze datele stocate în EES, personalul autorităților cu drept de acces la EES beneficiază de o formare corespunzătoare cu privire, în special, la normele în materie de securitate și protecție a datelor și la drepturile fundamentale relevante.

Articolul 36 *Responsabilitatea pentru utilizarea datelor*

1. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în EES, fiecare stat membru desemnează autoritatea care trebuie considerată drept operator, în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE, și care are principala responsabilitate pentru prelucrarea datelor de către statul membru respectiv. Fiecare stat membru comunică Comisiei datele de contact ale acestei autorități.

Fiecare stat membru se asigură că datele înregistrate în EES sunt prelucrate legal și, în special, că numai personalul autorizat în mod corespunzător are acces la date în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi revin. Statul membru responsabil se asigură, în special, că:

- (a) datele sunt colectate în mod legal și cu respectarea deplină a demnității resortisantului țării terțe;
 - (b) datele sunt înregistrate în mod legal în EES;
 - (c) datele sunt corecte și actualizate atunci când sunt transmise în EES.
2. Agenția eu-LISA se asigură că EES este operat în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 33. În special, eu-LISA:
 - (a) ia măsurile necesare pentru a asigura securitatea sistemului central și a infrastructurii de comunicații dintre sistemul central și interfața uniformă de la nivel național, fără a aduce atingere responsabilităților fiecărui stat membru;
 - (b) se asigură că numai personalul autorizat în mod corespunzător are acces la datele prelucrate în EES.
3. Agenția eu-LISA informează Parlamentul European, Consiliul, Comisia și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la măsurile pe care le ia în temeiul alineatului (2) pentru începerea funcționării EES.

Articolul 37

Păstrarea datelor în dosarele naționale și în sistemele naționale de intrare/ieșire

1. Un stat membru poate să păstreze datele alfanumerice pe care le-a introdus în EES, în conformitate cu scopurile EES, în dosarele sale naționale și în sistemul național de intrare/ieșire, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii.
2. Datele nu sunt păstrate în dosarele naționale sau în sistemele naționale de intrare/ieșire mai mult decât sunt păstrate în EES.
3. Orice utilizare a datelor care nu este conformă cu dispozițiile prevăzute la alineatul (1) este considerată drept o utilizare abuzivă în temeiul legislației naționale a fiecărui stat membru, precum și în temeiul dreptului Uniunii.
4. Prezentul articol nu poate fi interpretat ca impunând vreo adaptare tehnică a EES. Statele membre pot păstra datele în conformitate cu prezentul articol pe propria cheltuială, propriul risc și cu propriile mijloace tehnice.

Articolul 38

Comunicarea datelor către țări terțe, organizații internaționale și părți private

1. Datele stocate în EES nu sunt transferate sau puse la dispoziția niciunei țări terțe, organizații internaționale sau părți private.
2. Prin derogare de la alineatul (1), datele menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și la articolul 15 alineatul (1) pot fi transferate sau puse la dispoziția țărilor terțe sau organizațiilor internaționale enumerate în anexă în cazuri individuale, dacă acest lucru este necesar în scopul dovedirii identității resortisantului unei țări terțe în vederea returnării, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) Comisia a adoptat, în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 95/46/CE, o decizie în care constată că țara terță respectivă asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal sau între Comunitate și țara terță respectivă există un acord de readmisie în vigoare sau se aplică dispozițiile articolului 26 alineatul (1) litera (d) din Directiva 95/46/CE;
 - (b) țara terță sau organizația internațională este de acord să utilizeze datele exclusiv în scopul pentru care acestea au fost furnizate;
 - (c) datele sunt transferate sau puse la dispoziție în conformitate cu dispozițiile relevante ale dreptului Uniunii, în special cu acordurile de readmisie, și cu legislația națională a statului membru care a transferat sau a pus la dispoziție datele, inclusiv cu dispozițiile legale relevante în domeniul securității datelor și al protecției datelor;
 - (d) statul membru care a introdus datele în EES și-a dat consimțământul în acest sens.
3. Transferurile de date cu caracter personal către țări terțe sau organizații internaționale în temeiul alineatului (2) nu aduc atingere drepturilor solicitanților și ale beneficiarilor de protecție internațională, în special în ceea ce privește principiul nereturnării.
4. Datele cu caracter personal obținute din sistemul central de un stat membru sau de Europol în scopul asigurării respectării legii nu se transferă și nici nu se pun la dispoziția unei țări terțe, unei organizații internaționale ori a unei entități private constituite pe teritoriul sau în

afara Uniunii. Interdicția se aplică și atunci când aceste date sunt prelucrate ulterior la nivel național sau între statele membre, în sensul articolului 2 litera (b) din Decizia-cadru 2008/977/JAI.

Articolul 39 *Securitatea datelor*

1. Statul membru responsabil asigură securitatea datelor înainte și în cursul transmiterii lor către interfața uniformă de la nivel național. Fiecare stat membru asigură securitatea datelor pe care le primește din EES.
2. Fiecare stat membru adoptă, în raport cu infrastructura sa națională de frontieră, măsurile necesare, inclusiv un plan de securitate și un plan de asigurare a continuității activității și de recuperare în caz de dezastru, pentru:
 - (a) a proteja fizic datele, inclusiv prin elaborarea de planuri de urgență în scopul protejării infrastructurii critice;
 - (b) a refuza accesul persoanelor neautorizate în incintele naționale în care statul membru efectuează operațiuni în conformitate cu scopurile EES;
 - (c) a împiedica citirea, copierea, modificarea sau îndepărtarea neautorizate a suporturilor de date;
 - (d) a împiedica introducerea neautorizată de date, precum și orice inspectare, modificare sau ștergere neautorizată a datelor cu caracter personal stocate;
 - (e) a împiedica prelucrarea neautorizată a datelor în EES și orice modificare sau ștergere neautorizată a datelor prelucrate în EES;
 - (f) a se asigura că persoanele autorizate să acceseze EES au acces numai la datele care fac obiectul autorizației lor de acces, prin utilizarea exclusivă a unor nume de utilizator individuale și a unor coduri de acces confidențiale;
 - (g) a se asigura că toate autoritățile care au acces la EES creează profiluri care descriu funcțiile și responsabilitățile persoanelor autorizate să introducă, să modifice, să șteargă, să consulte datele și să efectueze căutări în acestea și că respectivele autorități pun fără întârziere aceste profiluri la dispoziția autorităților naționale de supraveghere menționate la articolul 52 alineatul (2), la cererea acestora;
 - (h) a asigura posibilitatea de a verifica și de a stabili care sunt organismele cărora le pot fi transmise datele cu caracter personal prin utilizarea echipamentelor de comunicare a datelor;
 - (i) a asigura că se poate verifica și stabili ce date au fost prelucrate în EES, în ce moment, de către cine și cu ce scop;
 - (j) a împiedica citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal în timpul transmiterii datelor cu caracter personal către sau din EES sau în timpul transportului suporturilor de date, în special prin intermediul unor tehnici de criptare corespunzătoare;

- (k) a monitoriza eficacitatea măsurilor de securitate prevăzute la prezentul alineat și a lua măsurile de organizare necesare referitoare la supravegherea internă, astfel încât să se asigure respectarea dispozițiilor prezentului regulament.
3. În ceea ce privește funcționarea EES, eu-LISA ia măsurile necesare în vederea realizării obiectivelor stabilite la alineatul (2), inclusiv adoptarea unui plan de securitate și a unui plan de asigurare a continuității activității și de recuperare în caz de dezastru.

Articolul 40

Răspundere

1. Orice persoană sau stat membru care a suferit prejudicii ca urmare a unei operațiuni ilegale de prelucrare sau a unei acțiuni incompatibile cu dispozițiile prezentului regulament are dreptul să obțină despăgubiri de la statul membru răspunzător pentru prejudiciul produs. Respectivul stat membru poate fi exonerat de răspundere, integral sau parțial, dacă dovedește că fapta care a cauzat prejudiciul nu îi este imputabilă.
2. În cazul prejudiciilor produse EES ca urmare a nerespectării de către un stat membru a oricăreia din obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament, răspunderea aparține statului membru respectiv, cu excepția cazului în care eu-LISA sau un alt stat membru participant la EES nu a luat măsurile rezonabile necesare pentru a preveni producerea prejudiciului sau pentru a reduce la minimum impactul acestuia.
3. Acțiunile în despăgubiri împotriva unui stat membru pentru prejudiciile menționate la alineatele (1) și (2) sunt reglementate de dispozițiile de drept intern al statului membru pârât.

Articolul 41

Păstrarea evidențelor

1. Agenția eu-LISA păstrează evidențe ale tuturor operațiunilor de prelucrare a datelor efectuate în cadrul EES. Aceste evidențe indică scopul accesului, astfel cum este menționat la articolul 8, data și ora, datele transmise, astfel cum sunt menționate la articolele 14-17, datele utilizate pentru căutare, astfel cum sunt menționate la articolele 21-25, și numele autorității care a introdus sau a extras datele. În plus, fiecare stat membru ține evidența personalului autorizat în mod corespunzător să introducă sau să extragă date.
2. În vederea consultărilor menționate la articolul 7, se păstrează evidența tuturor operațiunilor de prelucrare a datelor efectuate în cadrul EES și VIS în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. Agenția eu-LISA se asigură, în special, că sunt păstrate evidențele relevante ale operațiunilor de prelucrare a datelor în cauză atunci când autoritățile competente lansează o operațiune de prelucrare a datelor direct dintr-un sistem în celălalt.
3. Aceste evidențe pot fi utilizate numai pentru monitorizarea admisibilității prelucrării datelor din punctul de vedere al protecției acestora, precum și pentru garantarea securității datelor. Aceste evidențe sunt protejate, prin măsuri adecvate, împotriva accesului neautorizat și sunt șterse după un an de la expirarea perioadei de păstrare prevăzute la articolul 31, în cazul în care nu sunt necesare pentru proceduri de monitorizare deja inițiate.

Articolul 42
Automonitorizare

Statele membre se asigură că fiecare autoritate care are drept de acces la datele din EES ia măsurile necesare pentru asigurarea conformității cu prezentul regulament și cooperează, atunci când este necesar, cu autoritatea de supraveghere.

Articolul 43
Sanctiuni

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice utilizare a datelor introduse în EES într-un mod care contravine prezentului regulament se pedepsește prin sancțiuni, inclusiv sancțiuni administrative și penale în conformitate cu legislația națională, care sunt efective, proporționale și disuasive.

CAPITOLUL VII
Drepturi și supraveghere în materie de protecție a datelor

Articolul 44
Dreptul la informare

1. Fără a aduce atingere dreptului la informare menționat la articolul 10 din Directiva 95/46/CE, resortisanții țărilor terțe ale căror date sunt înregistrate în EES sunt informați în scris de către statul membru responsabil cu privire la următoarele:
 - (a) o explicație, utilizând un limbaj clar și simplu, a faptului că EES poate fi accesat de statele membre și de Europol în scopul asigurării respectării legii;
 - (b) obligația resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză de a se supune prelevării amprentelor digitale;
 - (c) obligația tuturor resortisanților țărilor terțe care fac obiectul înregistrării în EES de a se supune înregistrării imaginii lor faciale;
 - (d) caracterul obligatoriu al colectării datelor pentru examinarea condițiilor de intrare;
 - (e) dreptul de acces la datele care îi privesc, dreptul de a cere corectarea datelor eronate care îi privesc sau ștergerea datelor prelucrate ilegal care îi privesc, inclusiv dreptul de a primi informații despre procedurile de exercitare a acestor drepturi și datele de contact ale autorităților naționale de supraveghere sau ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor, dacă este cazul, care soluționează plângerile referitoare la protecția datelor cu caracter personal.
2. Informațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sunt furnizate la momentul creării dosarului individual al persoanei în cauză în conformitate cu articolele 14, 15 sau 16.
3. Comisia elaborează o broșură comună și creează un site web care conțin cel puțin informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 61 alineatul (2). Broșura și conținutul site-ului web trebuie să fie clare, simple și disponibile într-o versiune lingvistică pe care persoana în cauză o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

Broșura și site-ul web se elaborează astfel încât să permită statelor membre să le completeze cu informații suplimentare specifice statelor membre. Aceste informații specifice statelor membre includ cel puțin drepturile persoanelor vizate și posibilitatea primirii de asistență din partea autorităților naționale de supraveghere, precum și datele de contact ale operatorului și ale autorităților naționale de supraveghere.

Articolul 45 Campania de informare

Comisia, în cooperare cu autoritățile naționale de supraveghere și cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, organizează la începutul funcționării EES o campanie de informare care informează publicul cu privire la obiectivele sistemului, datele stocate, autoritățile care au acces și drepturile persoanelor.

Articolul 46 Dreptul de acces la date și dreptul la corectarea și ștergerea datelor

1. Fără a se aduce atingere dispozițiilor articolului 12 din Directiva 95/46/CE, orice resortisant al unei țări terțe are dreptul de a obține datele înregistrate în EES care îl privesc și identitatea statului membru care le-a transmis către EES.
2. În cazul în care unui stat membru, altul decât statul membru responsabil, i se adresează o cerere de corectare sau de ștergere, autoritățile statului membru căruia i s-a adresat cererea verifică exactitatea datelor și legalitatea prelucrării datelor în EES în termen de o lună, în cazul în care această verificare poate fi realizată fără consultarea statului membru responsabil. În caz contrar, statul membru, altul decât statul membru responsabil, contactează autoritățile statului membru responsabil în termen de 14 zile, iar statul membru responsabil verifică exactitatea datelor și legalitatea prelucrării acestora în termen de o lună.
3. În cazul în care datele înregistrate în EES conțin erori de fapt sau au fost înregistrate în mod ilegal, statul membru responsabil sau, după caz, statul membru căruia i s-a adresat cererea le corectează sau le șterge în conformitate cu articolul 32. Statul membru responsabil sau, după caz, statul membru căruia i s-a adresat cererea îi confirmă în scris și fără întârziere persoanei interesate că a luat măsuri pentru corectarea sau ștergerea datelor care o privesc.

În cazul în care datele privind vizele înregistrate în EES conțin erori de fapt sau au fost înregistrate în mod ilegal, statul membru responsabil sau, după caz, statul membru căruia i s-a adresat cererea verifică mai întâi exactitatea datelor respective în VIS și, dacă este necesar, le modifică în EES. În cazul în care datele înregistrate în VIS sunt aceleași ca în EES, statul membru responsabil sau statul membru căruia i s-a adresat cererea contactează autoritățile statului membru responsabil de introducerea datelor în VIS în termen de 14 zile. Statul membru responsabil de introducerea datelor în VIS verifică exactitatea datelor privind vizele în cauză și legalitatea prelucrării acestora în EES în termen de o lună și informează statul membru responsabil sau statul membru căruia i s-a adresat cererea care, dacă este necesar, le modifică sau le șterge fără întârziere din EES și, după caz, din lista persoanelor menționată la articolul 11 alineatul (2).

4. În cazul în care statul membru responsabil sau, după caz, statul membru căruia i s-a adresat cererea nu este de acord că datele înregistrate în EES conțin erori de fapt sau că au fost înregistrate în mod ilegal, statul membru respectiv adoptă o decizie administrativă prin

care persoanei interesate i se explică în scris și fără întârziere motivele pentru care statul nu este dispus să corecteze sau să ștergă datele care o privesc.

5. Statul membru responsabil sau, după caz, statul membru căruia i s-a adresat cererea furnizează totodată persoanei interesate informații care detaliază măsurile pe care acestea le poate lua în cazul în care nu acceptă explicația privind decizia în temeiul alineatului (5). Informarea respectivă cuprinde precizări referitoare la modalitatea de a introduce o acțiune sau de a depune o plângere la autoritățile sau instanțele judecătorești competente din respectivul stat membru și la orice formă de asistență, inclusiv din partea autorităților de supraveghere, care este disponibilă în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile respectivului stat membru.
6. Orice cerere formulată în temeiul alineatelor (1) și (2) conține informațiile necesare pentru a identifica persoana interesată, inclusiv amprente digitale. Aceste informații sunt folosite exclusiv pentru a permite exercitarea drepturilor menționate la alineatele (1) și (2) și sunt apoi șterse imediat.
7. Atunci când o persoană solicită date care o privesc în conformitate cu alineatul (2), autoritatea competentă ține evidența acestor cereri sub forma unui document scris care să ateste depunerea unei astfel de cereri, modul în care a fost soluționată și de către ce autoritate și pune de îndată acest document la dispoziția autorităților naționale de supraveghere.

Articolul 47

Cooperarea în vederea garantării drepturilor privind protecția datelor

1. Autoritățile competente ale statelor membre cooperează activ pentru a asigura respectarea drepturilor stabilite la articolul 46 alineatele (3), (4) și (5).
2. În fiecare stat membru, autoritatea de supraveghere asistă și consiliază, la cerere, persoana interesată în exercitarea dreptului său de a obține corectarea sau ștergerea datelor care o privesc în conformitate cu articolul 28 alineatul (4) din Directiva 95/46/CE.

Pentru realizarea acestor obiective, autoritatea de supraveghere a statului membru responsabil care a transmis datele cooperează cu autoritățile de supraveghere ale statelor membre cărora li s-a adresat cererea.

Articolul 48

Măsuri corective

1. În fiecare stat membru, orice persoană are dreptul de a introduce o acțiune sau de a depune o plângere la autoritățile sau instanțele judecătorești competente din statul membru care i-a refuzat dreptul de acces la date sau dreptul la corectarea sau ștergerea acestor date, astfel cum se prevede la articolul 46.
2. Autoritățile de supraveghere rămân disponibile pentru a oferi asistență pe întreaga durată a procedurii.

Articolul 49
Supravegherea de către autoritatea națională de supraveghere

1. Fiecare stat membru se asigură că autoritatea națională de supraveghere sau autoritățile desemnate în temeiul articolului 28 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE monitorizează legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal menționate la articolele 13-19 de către statul membru în cauză, inclusiv transmiterea acestora în și din EES.
2. Autoritatea de supraveghere se asigură că, cel puțin o dată la patru ani, se realizează un audit al operațiunilor de prelucrare a datelor în sistemul național, în conformitate cu standardele internaționale de audit relevante.
3. Statele membre se asigură că autoritatea lor de supraveghere are resurse suficiente pentru a îndeplini sarcinile care i-au fost încredințate în temeiul prezentului regulament.
4. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în EES, fiecare stat membru desemnează autoritatea care trebuie considerată drept operator, în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE, și care are principală responsabilitate pentru prelucrarea datelor de către statul membru respectiv. Fiecare stat membru comunică Comisiei datele de contact ale acestei autorități.
5. Fiecare stat membru furnizează toate informațiile solicitate de autoritățile de supraveghere și, în special, le furnizează informații privind activitățile desfășurate în conformitate cu articolul 35, articolul 36 alineatul (1) și articolul 39. Fiecare stat membru acordă autorităților de supraveghere accesul la evidențele ținute în temeiul articolului 30 și le permite în orice moment accesul la toate incintele lor legate de EES.

Articolul 50
Supravegherea de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

1. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se asigură că activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal ale eu-LISA ce privesc EES sunt desfășurate în conformitate cu prezentul regulament.
2. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor garantează că, cel puțin o dată la patru ani, se realizează un audit al activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal desfășurate de agenție, în conformitate cu standardele internaționale de audit relevante. Un raport al acestui audit se trimite Parlamentului European, Consiliului, eu-LISA, Comisiei și autorităților naționale de supraveghere. Agenției eu-LISA i se oferă posibilitatea de a face observații înainte de adoptarea raportului.
3. Agenția eu-LISA pune la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor informațiile solicitate de aceasta, asigurându-i accesul la toate documentele și la evidențele menționate la articolul 41, precum și în toate incintele sale, în orice moment.

Articolul 51
*Cooperarea dintre autoritățile de supraveghere
și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor*

1. Autoritățile naționale de supraveghere și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cooperează activ în cadrul responsabilităților lor și asigură o supraveghere coordonată a EES și a sistemelor naționale.

2. Aceste autorități fac schimb de informații relevante, se asistă reciproc în efectuarea auditurilor și a inspecțiilor, examinează dificultățile legate de interpretarea sau aplicarea prezentului regulament, evaluează problemele privind exercitarea supravegherii independente sau exercitarea drepturilor persoanei vizate, formulează propuneri armonizate în vederea găsirii unor soluții comune la eventualele probleme și promovează sensibilizarea publicului în ceea ce privește drepturile în materie de protecție a datelor, dacă este necesar.
3. Autoritățile de supraveghere și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se reunesc în acest scop cel puțin de două ori pe an. Costurile acestor reuniuni sunt suportate de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. Regulamentul de procedură se adoptă cu ocazia primei reuniuni. Alte metode de lucru sunt elaborate de comun acord, dacă este necesar.
4. Un raport comun al activităților este trimis Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și eu-LISA o dată la doi ani. Acest raport include un capitol despre fiecare stat membru, întocmit de autoritatea de supraveghere a statului membru respectiv.

Articolul 52

Protecția datelor cu caracter personal în scopul asigurării respectării legii

1. Fiecare stat membru se asigură că dispozițiile adoptate în legislația națională de transpunere a Deciziei-cadru 2008/977/JAI sunt aplicabile și accesului la EES de către autoritățile sale naționale în conformitate cu articolul 1 alineatul (2).
2. Autoritățile naționale de supraveghere desemnate în temeiul Deciziei-cadru 2008/977/JAI monitorizează legalitatea accesului statelor membre la datele cu caracter personal în scopul prevăzut la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, inclusiv transmiterea acestora în și din EES.
3. Europol prelucrează datele cu caracter personal în conformitate cu Decizia 2009/371/JAI, iar prelucrarea este supravegheată de o autoritate de protecție a datelor externă și independentă. Articolele 30, 31 și 32 din respectiva decizie sunt aplicabile prelucrării datelor cu caracter personal de către Europol în temeiul prezentului regulament. Autoritatea de protecție a datelor externă și independentă se asigură că drepturile resortisantului țării terțe nu sunt încălcate.
4. Datele cu caracter personal accesate în EES în scopurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) sunt prelucrate doar în scopul prevenirii, detectării sau anchetării cazului specific pentru care datele au fost solicitate de un stat membru sau de Europol.
5. Sistemul central, autoritățile desemnate, punctele centrale de acces și Europol țin evidențe ale căutărilor efectuate, cu scopul de a permite autorităților naționale de protecție a datelor și Autorității Europene pentru Protecția Datelor să monitorizeze conformitatea prelucrării datelor cu normele Uniunii de protecție a datelor. În afara scopului menționat mai sus, datele cu caracter personal, precum și evidența căutărilor efectuate sunt șterse din toate dosarele naționale și din dosarele Europol după o perioadă de o lună, dacă aceste date nu sunt necesare în scopurile anchetei penale specifice aflate în curs pentru care datele au fost solicitate de un stat membru sau de Europol.

Articolul 53

Înregistrare și documentare

1. Fiecare stat membru și Europol se asigură că toate operațiunile de prelucrare a datelor care rezultă din solicitările de acces la datele din EES în scopurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) sunt înregistrate sau documentate pentru a verifica admisibilitatea solicitării, a monitoriza legalitatea prelucrării datelor, precum și integritatea și securitatea acestora și în scopuri de automonitorizare.
2. Înregistrarea sau documentația indică:
 - (a) scopul exact al solicitării de acces la datele din EES, inclusiv infracțiunea de terorism sau o altă infracțiune gravă care este avută în vedere, iar, pentru Europol, scopul exact al solicitării de acces;
 - (b) motivele întemeiate invocate pentru a nu efectua compararea cu alte state membre în temeiul Deciziei 2008/615/JAI, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament;
 - (c) referința dosarului național;
 - (d) data și ora exactă a solicitării de acces înaintate de punctul de acces național către sistemul central;
 - (f) după caz, utilizarea procedurii de urgență menționate la articolul 28 alineatul (2) și decizia luată în urma verificării ex-post;
 - (g) datele utilizate pentru comparare;
 - (h) în conformitate cu normele naționale sau cu Decizia 2009/371/JAI, datele de identificare ale agentului care a desfășurat căutarea și ale agentului care a dispus căutarea sau furnizarea.
3. Înregistrările și documentația sunt folosite doar pentru a monitoriza legalitatea prelucrării datelor, precum și pentru a garanta integritatea și securitatea datelor. Doar înregistrările care conțin date fără caracter personal pot fi folosite în vederea monitorizării și evaluării menționate la articolul 64. Autoritățile naționale de supraveghere competente care sunt responsabile de verificarea admisibilității solicitării și de monitorizarea legalității prelucrării datelor, precum și de integritatea și securitatea datelor au acces la aceste registre, la cerere, în scopul îndeplinirii atribuțiilor care le revin.

CAPITOLUL VIII

Modificarea altor instrumente ale Uniunii

Articolul 54

Modificarea Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen

La articolul 20 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dispozițiile alineatului (1) nu aduc atingere dreptului niciunei părți contractante de a prelungi peste limita de 90 de zile șederea unui străin pe teritoriul său în circumstanțe excepționale.”

Regulamentul (CE) nr. 767/2008 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 13 se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care s-a luat decizia de a anula sau de a retrage o viză eliberată, autoritatea responsabilă în domeniul vizelor care a luat această decizie extrage și exportă fără întârziere din VIS în sistemul de intrare/ieșire (EES) datele enumerate la articolul 17 alineatul (1) din [Regulamentul nr. XXX al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene și de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii] *.”

* Regulamentul nr. XXX al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene și de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii (JO ...) [titlul complet + referința JO]

(2) La articolul 14 se adaugă următorul alineat:

„(3) Autoritatea responsabilă în domeniul vizelor care a luat decizia de a prelungi perioada de valabilitate a unei vize și/sau durata șederii în cazul unei vize eliberate extrage și exportă fără întârziere din VIS în EES datele enumerate la articolul 17 alineatul (1) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].”

(3) Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) numele, prenumele, data nașterii, cetățenia și sexul;

(c) tipul și numărul documentului de călătorie, codul din trei litere al țării care a eliberat documentul de călătorie și data expirării perioadei de valabilitate a documentului de călătorie;”

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4) În scopul consultării EES pentru examinarea cererilor de viză și luarea unei decizii cu privire la acestea în conformitate cu articolul 22 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], autoritățile responsabile în domeniul vizelor i se permite accesul pentru a efectua căutări în EES direct din cadrul VIS după una sau mai multe din datele menționate la articolul respectiv.

5. În situațiile în care, în urma căutării după datele menționate la alineatul (2), reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe nu sunt înregistrate în VIS sau în care există îndoieli cu privire la identitatea resortisantului țării terțe, autoritatea responsabilă în domeniul vizelor are acces la date în scopul identificării în conformitate cu articolul 20.”

(4) La capitolul III se adaugă un nou articol 17a:

„Articolul 17a

Interoperabilitatea cu EES

1. De la data la care EES începe să funcționeze, menționată la articolul 60 alineatul (1) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], se stabilește interoperabilitatea dintre EES și VIS pentru a se asigura o mai mare eficiență și rapiditate a verificărilor la frontieră. În acest scop, eu-LISA instituie un canal securizat de comunicații între sistemul central al EES și sistemul central al VIS pentru a permite interoperabilitatea dintre EES și VIS. Consultarea directă între sisteme este posibilă numai dacă atât prezentul regulament, cât și Regulamentul (CE) nr. 767/2008 prevăd acest lucru.

2. Cerința de interoperabilitate permite autorităților responsabile în domeniul vizelor care utilizează VIS să consulte EES din cadrul VIS în scopul:

- (a) de a examina cererile de viză și de a adopta o decizie cu privire la acestea în conformitate cu articolul 22 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] și cu articolul 15 alineatul (4) din prezentul regulament;
- (b) de a extrage și a exporta datele privind vizele direct din VIS către EES în cazul anulării, retragerii sau prelungirii unei vize în conformitate cu articolul 17 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] și cu articolele 13 și 14 din prezentul regulament.

3. Cerința de interoperabilitate permite autorităților de frontieră care utilizează EES să consulte VIS din cadrul EES în scopul:

- (a) de a extrage și a importa date privind vizele direct din VIS în EES pentru a crea sau a actualiza în EES dosarul individual al unui titular de viză în conformitate cu articolele 13, 14 și 16 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] și cu articolul 18a din prezentul regulament;
- (b) de a extrage și a importa datele privind vizele direct din VIS în cazul anulării, retragerii sau prelungirii unei vize în conformitate cu articolul 17 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] și cu articolele 13 și 14 din prezentul regulament;
- (c) de a verifica la frontierele externe autenticitatea și valabilitatea vizei și/sau dacă condițiile de intrare pe teritoriul statelor membre în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399 sunt respectate, astfel cum se menționează la articolul 18 alineatul (2) din prezentul regulament;
- (d) de a verifica la frontierele externe dacă resortisanții țărilor terțe exonerați de obligația de a deține viză și pentru care nu există un dosar individual înregistrat în EES au fost deja înregistrați în VIS în conformitate cu articolul 21 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] și cu articolul 19a din prezentul regulament;
- (e) de a verifica, la frontierele externe, identitatea unui titular de viză în VIS cu ajutorul amprentelor digitale în conformitate cu articolul 21 alineatele (2) și (4) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] și cu articolul 18 alineatul (6) din prezentul regulament, în cazul în care identitatea acestuia nu poate fi verificată în EES.

4. În conformitate cu articolul 33 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], Comisia adoptă măsurile necesare pentru instituirea și proiectarea de înalt nivel a interoperabilității în conformitate cu articolul 34 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)]. Pentru a stabili interoperabilitatea cu EES, autoritatea de administrare dezvoltă evoluțiile și/sau adaptările necesare pentru Sistemul central de informații privind vizele, interfața națională din fiecare stat membru și infrastructura de comunicații dintre Sistemul central de informații privind vizele și interfețele naționale. Infrastructurile naționale sunt adaptate și/sau dezvoltate de statele membre.”

(5) Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18 Accesul la date în scopul verificării la punctele de trecere a frontierelor externe

1. Exclusiv în scopul de a verifica identitatea titularilor de viză, autenticitatea, valabilitatea teritorială și temporală ale vizelor și/sau îndeplinirea condițiilor de intrare pe teritoriul statelor membre în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399, autoritățile competente să efectueze verificări la punctele de trecere a frontierelor externe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 au acces pentru a efectua căutări după următoarele date:

- (a) numele, prenumele, data nașterii, cetățenia și sexul, tipul și numărul documentului de călătorie, codul din trei litere al țării care a eliberat documentul de călătorie și data expirării perioadei de valabilitate a documentului de călătorie
- (b) sau numărul autocolantului de viză.

2. Exclusiv în scopurile menționate la alineatul (1), în cazul în care se lansează o căutare în EES în temeiul articolului 21 alineatul (2) sau al articolului 21 alineatul (4) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], autoritatea de frontieră competentă poate lansa o căutare în VIS direct din cadrul EES utilizând datele menționate la alineatul (1) litera (a).

3. În cazul în care, în urma căutării după datele enumerate la alineatul (1), reiese că în VIS sunt stocate date referitoare la una sau mai multe vize eliberate sau preluate, a căror perioadă de valabilitate și valabilitate teritorială sunt în vigoare pentru trecerea frontierei, autorității competente responsabile pentru controlul la frontieră i se permite accesul pentru a consulta următoarele date din dosarul de cerere și din dosarul (dosarele) de cerere asociat(e) în temeiul articolului 8 alineatul (4), exclusiv în scopurile menționate la alineatul (1):

- (a) informații referitoare la stadiul procedurii și datele preluate din formularul de cerere, menționate la articolul 9 alineatele (2) și (4);
- (b) fotografii;
- (c) datele înregistrate în legătură cu viza (vizele) eliberată (eliberate), anulată (anulate), retrasă (retrase) sau a cărei (căror) valabilitate s-a prelungit, astfel cum se menționează la articolele 10, 13 și 14.

În plus, în cazul titularilor de viză pentru care anumite date nu trebuie furnizate din motive de drept sau a căror furnizare nu este posibilă din motive de fapt, autoritatea competentă responsabilă pentru controlul la frontieră primește o notificare cu privire la rubricile aferente care se completează cu textul „nu se aplică”.

4. În cazul în care, în urma căutării după datele enumerate la alineatul (1), reiese că în VIS sunt înregistrate date referitoare la persoana respectivă, dar că viza (vizele) înregistrată (înregistrate) nu este (sunt) valabilă (valabile), autorității de frontieră competente i se permite accesul pentru a consulta datele din dosarul (dosarele) de cerere și din dosarul (dosarele) de cerere asociat(e) în temeiul articolului 8 alineatul (4), exclusiv în scopurile menționate la alineatul (1):

- (a) informații referitoare la stadiul procedurii și datele preluate din formularul de cerere, menționate la articolul 9 alineatele (2) și (4);
- (b) fotografii;
- (c) datele înregistrate în legătură cu viza (vizele) eliberată (eliberate), anulată (anulate), retrasă (retrase) sau a cărei (căror) valabilitate s-a prelungit, astfel cum se menționează la articolele 10, 13 și 14.

5. În afara consultării desfășurate în temeiul alineatului (1), autoritatea de frontieră competentă verifică identitatea unei persoane în VIS în cazul în care, în urma căutării după datele enumerate la alineatul (1), reiese că datele referitoare la persoana respectivă sunt înregistrate în VIS și este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) identitatea persoanei nu poate fi verificată în EES în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], în cazul în care:
 - (i) titularul de viză nu este încă înregistrat în EES;

- (ii) la punctul de trecere a frontierei nu este disponibilă tehnologia pentru utilizarea imaginii faciale obținute în timp real și, prin urmare, identitatea titularului de viză nu poate fi verificată în EES;
 - (iii) există îndoieli cu privire la identitatea titularului de viză;
 - (iv) din orice alt motiv, identitatea titularului de viză nu poate fi verificată în EES;
- (b) identitatea persoanei poate fi verificată în EES, însă, pentru prima dată de la crearea dosarului individual, persoana respectivă intenționează să treacă frontierele externe ale unui stat membru în care se aplică prezentul regulament.

Autoritățile de frontieră verifică amprente digitale ale titularului de viză cu ajutorul amprentelor digitale înregistrate în VIS. Pentru titularii de viză ale căror amprente digitale nu pot fi utilizate, căutarea menționată la alineatul (1) se efectuează doar după datele alfanumerice prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

6. În scopul verificării amprentelor digitale în VIS, astfel cum se prevede la alineatul (5), autoritatea competentă poate lansa o căutare din cadrul EES în VIS.

7. În situațiile în care verificarea titularului de viză sau a vizei nu dă niciun rezultat sau există îndoieli cu privire la identitatea titularului de viză, a autenticității vizei și/sau a documentului de călătorie, personalul autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților competente în cauză are acces la date în conformitate cu articolul 20 alineatele (1) și (2).”

(6) Se introduce următorul articol 18a:

„Articolul 18a

Extragerea datelor din VIS pentru a crea sau a actualiza în EES dosarul individual al unui titular de viză

1. Exclusiv în scopul de a crea sau a actualiza în EES dosarul individual al unui titular de viză în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) și cu articolele 14 și 16 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], autorității de frontieră competente i se permite accesul pentru a extrage din VIS și a importa în EES datele stocate în VIS și menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (d), (e) și (g) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)].”

(7) Se introduce următorul articol 19a:

„Articolul 19a

Utilizarea VIS înainte de crearea în EES a dosarelor individuale ale resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză, astfel cum se prevede la articolul 10 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)]

1. Pentru a verifica dacă o persoană a fost înregistrată anterior în VIS, autoritățile competente pentru efectuarea controalelor la punctele de trecere a frontierelor externe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 consultă VIS:

- (a) înainte de crearea în EES a dosarului individual al resortisanților țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză, astfel cum se prevede la articolul 15 din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)];

- (b) pentru resortisanții țărilor terțe exonerati de obligația de a deține viză ale căror dosare individuale au fost create în EES de către un stat membru în care nu se aplică prezentul regulament, atunci când, pentru prima oară de la crearea dosarului individual, persoana intenționează să treacă frontierele externe ale unui stat membru în care se aplică prezentul regulament.

2. În sensul alineatului (1), în cazul în care se aplică articolul 21 alineatul (4) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] și, în urma căutării menționate la articolul 25 din regulamentul respectiv, reiese că datele privind o persoană nu sunt înregistrate în EES sau în cazul în care se aplică articolul 21 alineatul (5) [din Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], autoritatea de frontieră competentă are acces pentru a efectua căutare după următoarele date: numele, prenumele, data nașterii, cetățenia, sexul, tipul și numărul documentului de călătorie, codul din trei litere al țării care a eliberat documentul de călătorie și data expirării perioadei de valabilitate a documentului de călătorie.

3. Exclusiv în scopurile menționate la alineatul (1), în urma unei căutări lansate în EES în temeiul articolului 21 alineatul (4) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)] sau în cazul în care se aplică articolul 21 alineatul (5) din [Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)], autoritatea de frontieră competentă poate lansa o căutare în VIS direct din cadrul EES utilizând datele alfanumerice menționate la alineatul (2).

4. În cazul în care, în urma căutării după datele enumerate la alineatul (2), reiese că în VIS sunt înregistrate date referitoare la persoana respectivă, autorității de frontieră competente i se permite accesul pentru a consulta următoarele date din dosarul (dosarele) de cerere în cauză și din dosarul (dosarele) de cerere asociat(e) în temeiul articolului 8 alineatul (4), exclusiv în scopurile menționate la alineatul (1):

- (a) informații referitoare la stadiul procedurii și datele preluate din formularul de cerere, menționate la articolul 9 alineatele (2) și (4);
- (b) fotografii;
- (c) datele înregistrate în legătură cu viza (vizele) eliberată (eliberate), anulată (anulate), retrasă (retrase) sau a cărei (căr) valabilitate s-a prelungit, astfel cum se menționează la articolele 10, 13 și 14.

5. În plus, în cazul în care, în urma căutării după datele enumerate la alineatul (2), reiese că în VIS sunt înregistrate date referitoare la persoană, autoritatea de frontieră competentă verifică amprente digitale ale persoanei respective cu ajutorul amprentelor digitale înregistrate în VIS. Autoritatea competentă responsabilă pentru controlul la frontieră poate lansa o astfel de verificare din EES. Pentru persoanele ale căror amprente digitale nu pot fi utilizate, căutarea se efectuează doar după datele alfanumerice prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

6. În situațiile în care verificarea menționată la alineatele (2) și/sau (5) nu dă niciun rezultat sau există îndoieli cu privire la identitatea persoanei sau a autenticității documentului de călătorie, personalul autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților competente în cauză are acces la date în conformitate cu articolul 20 alineatele (1) și (2). Autoritatea competentă responsabilă pentru controlul la frontieră poate lansa din cadrul EES identificarea menționată la articolul 20 din prezentul regulament.”

(8) La articolul 20, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Exclusiv în scopul identificării persoanelor care este posibil să fi fost înregistrate anterior în VIS ori care ar putea să nu îndeplinească sau să nu mai îndeplinească condițiile de intrare, de ședere

sau de rezidență pe teritoriul statelor membre, autoritățile care au competența de a efectua verificări la punctele de trecere a frontierelor externe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 sau în interiorul teritoriului statelor membre pentru a verifica dacă condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre sunt îndeplinite au acces pentru a efectua căutări după amprentele digitale ale persoanei respective.”

(9) La articolul 26 se introduce următorul alineat:

„(3a) *[La șase luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)]*, autoritatea de administrare este responsabilă pentru sarcinile menționate la alineatul (3) din prezentul articol.”

(10) La articolul 34, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru și autoritatea de administrare țin evidența tuturor operațiunilor de prelucrare a datelor efectuate în cadrul VIS. Aceste evidențe indică scopul accesului, astfel cum este menționat la articolul 6 alineatul (1) și la articolele 15-22, data și ora, tipul de date transmise, astfel cum sunt menționate la articolele 9-14, tipul de date utilizate pentru căutare, astfel cum sunt menționate la articolul 15 alineatul (2), articolul 17, articolul 18 alineatul (1), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 alineatul (1), articolul 19a alineatul (2), articolul 19a alineatul (5), articolul 20 alineatul (1), articolul 21 alineatul (1) și articolul 22 alineatul (1), precum și numele autorității care a introdus sau a extras datele. În plus, fiecare stat membru ține evidența personalului autorizat în mod corespunzător să introducă sau să extragă date.

(1a) În vederea operațiunilor menționate la articolul 17a, se păstrează evidența tuturor operațiunilor de prelucrare a datelor efectuate în cadrul VIS și EES în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 41 din *[Regulamentul de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES)]*.”

Articolul 56 Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1077/2011

Regulamentul (CE) nr. 1077/2011 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Agenția este responsabilă de gestionarea operațională a Sistemului de informații Schengen de a doua generație (SIS II), a Sistemului de informații privind vizele (VIS), a Eurodac și a sistemului de intrare/ieșire (EES).”

(2) După articolul 5 se inserează următorul nou articol 5a:

„Articolul 5a

Sarcini legate de EES

În ceea ce privește EES, agenția îndeplinește:

(a) atribuțiile care i-au fost conferite prin Regulamentul (UE) nr. XXX/20XX al Parlamentului European și al Consiliului din X.X.X de instituire a sistemului de intrare/ieșire pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării în ceea ce îi privește pe

resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene și de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii;

(b) atribuții legate de furnizarea de formare privind utilizarea tehnică a EES. ”

(3) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Atribuțiile legate de gestionarea operațională a infrastructurii de comunicații pot fi încredințate entităților sau organismelor externe din sectorul privat, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002. În acest caz, furnizorului de rețea i se aplică măsurile de securitate menționate la alineatul (4) și nu i se permite accesul, sub nicio formă, la datele operaționale SIS II, VIS, Eurodac sau EES ori la schimbul SIRENE aferent SIS II.

6. Fără a aduce atingere contractelor existente privind rețeaua SIS II, VIS, Eurodac și EES, gestionarea cheilor de criptare rămâne în sfera de competență a agenției și nu poate fi încredințată niciunei entități externe din sectorul privat. ”

(4) La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Agenția monitorizează evoluțiile în domeniul cercetării relevante pentru gestionarea operațională a SIS II, a VIS, a Eurodac, a EES și a altor sisteme informatice la scară largă.”

(5) La articolul 12, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) după litera (s) se adaugă o nouă literă (sa):

„(sa) adoptă rapoartele privind dezvoltarea EES în temeiul articolului 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) XX/XX din XXX”.

(a) litera (t) se înlocuiește cu următorul text:

„(t) adoptă rapoartele privind funcționarea tehnică a SIS II, în temeiul articolului 50 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și al articolului 66 alineatul (4) din Decizia 2007/533/JAI, privind funcționarea tehnică a VIS, în temeiul articolului 50 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 și al articolului 17 alineatul (3) din Decizia 2008/633/JAI și funcționarea tehnică a EES, în temeiul articolului 64 alineatul (4) din Regulamentul (UE) XX/XX din XX.”

(b) litera (v) se înlocuiește cu următorul text:

„(v) formulează observații privind rapoartele de audit ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor, în temeiul articolului 45 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006, al articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, al articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 și al articolului 50 alineatul (2) din Regulamentul (UE) XX/XX din XXX și asigură măsuri corespunzătoare în urma auditurilor respective”.

(b) după litera (x) se adaugă o nouă literă (xa):

„(xa) publică statistici referitoare la EES, în temeiul articolului 57 din Regulamentul (UE) XXXX/XX.”

(c) după litera (z) se adaugă o nouă literă (za):

„(za) asigură publicarea anuală a listei conținând autoritățile competente, în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. XXXX/XX.”

(6) La articolul 15, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Europol și Eurojust pot participa la reuniunile Consiliului de administrație, în calitate de observatori, atunci când pe ordinea de zi figurează chestiuni referitoare la SIS II în legătură cu aplicarea Deciziei 2007/533/JAI. Europol poate, de asemenea, participa la reuniunile Consiliului de administrație, în calitate de observator, atunci când pe ordinea de zi figurează chestiuni referitoare la VIS în legătură cu aplicarea Deciziei 2008/633/JAI, sau o chestiune referitoare la Eurodac, în legătură cu aplicarea Regulamentului (UE) nr. 603/2013, sau o chestiune referitoare la EES, în legătură cu aplicarea Regulamentului (UE) XX/XX din XXX.”

(7) La articolul 17 alineatul (5),

litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) fără a aduce atingere articolului 17 din Statutul funcționarilor, stabilește cerințe de confidențialitate pentru a se conforma dispozițiilor articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006, ale articolului 17 din Decizia 2007/533/JAI, ale articolului 26 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, ale articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 și ale articolului 34 alineatul (4) din [Regulamentul (UE) XX/XX din XXX.]”

(8) Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Următoarele grupuri consultative furnizează Consiliului de administrație expertiză în domeniul sistemelor IT la scară largă și, în special, în contextul pregătirii programului anual de lucru și a raportului anual de activitate:

(a) Grupul consultativ al SIS II;

(b) Grupul consultativ al VIS;

(c) Grupul consultativ al Eurodac;

(d) Grupul consultativ al EES.”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Europol și Eurojust pot numi fiecare un reprezentat în Grupul consultativ al SIS II. Europol poate numi, de asemenea, un reprezentat în Grupul consultativ al VIS, Grupul consultativ al Eurodac și Grupul consultativ al EES.”

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Articolul 57

Utilizarea datelor în scopul întocmirii de rapoarte și statistici

1. Personalul autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților competente ale statelor membre, din cadrul eu-LISA și din cadrul Frontex are acces pentru a consulta, exclusiv în scopul întocmirii de rapoarte și statistici, datele de mai jos, fără a se permite identificarea individuală:
 - (a) informații referitoare la stadiul procedurii;
 - (b) cetățenia, sexul și data nașterii resortisantului țării terțe;
 - (c) data și punctul de trecere a frontierei de intrare într-un stat membru, precum și data și punctul de trecere a frontierei de ieșire dintr-un stat membru;
 - (d) tipul documentului de călătorie, inclusiv codul din trei litere al țării emitente;
 - (e) numărul de persoane care depășesc termenul legal de ședere menționate la articolul 11, cetățenia acestora și punctul de trecere a frontierei de intrare;
 - (f) datele introduse în legătură cu un drept de ședere retras sau prelungit;
 - (g) codul din trei litere al statului membru care a eliberat viza de scurtă ședere {sau viza de circuit}, după caz;
 - (h) numărul de persoane exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale în temeiul articolului 15 alineatele (2) și (3);
 - (i) numărul de resortisanți ai țărilor terțe cărora le-a fost refuzată intrarea, cetățenia acestora, tipul de frontieră (terestră, aeriană, maritimă) și punctul de trecere a frontierei la care a fost refuzată intrarea.
2. În sensul alineatului (1), eu-LISA instituie, implementează și găzduiește în siturile sale tehnice un fișier central care să conțină datele menționate la alineatul (1), fără a permite identificarea persoanelor și care să permită autorităților menționate la alineatul (1) să obțină rapoarte și statistici adaptabile privind intrările, ieșirile, refuzurile intrării și cazurile de depășire a termenului legal de ședere în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe, în scopul de a îmbunătăți evaluarea riscului de depășire a termenului legal de ședere, a spori eficiența controalelor la frontieră, a sprijini consulatele să prelucreză cererile de viză și a susține un proces de elaborare a politicilor Uniunii în domeniul migrației fondat pe elemente concrete. Fișierul cuprinde, de asemenea, statistici zilnice privind datele menționate la alineatul (4). Accesul la fișierul central se acordă prin intermediul unui acces securizat prin S-TESTA, cu controlul accesului și prin profiluri de utilizator specifice, exclusiv în scopul întocmirii de rapoarte și statistici.

Se adoptă norme detaliate privind operarea fișierului central și protecția datelor, iar normele de securitate aplicabile fișierului se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 61 alineatul (2).

3. Procedurile instituite de eu-LISA pentru a monitoriza dezvoltarea și funcționarea EES menționate la articolul 64 alineatul (1) includ posibilitatea de a produce statistici periodice pentru asigurarea monitorizării respective.
4. În fiecare trimestru, eu-LISA publică statistici privind EES, în care se indică, în special, numărul, cetățenia și punctul de trecere a frontierei de intrare în ceea ce îi privește pe cei care depășesc termenul legal de ședere, pe resortisanții țărilor terțe cărora li s-a refuzat intrarea, inclusiv motivele de refuz și pe resortisanții țărilor terțe a căror ședere a fost revocată sau prelungită, precum și numărul de resortisanți ai țărilor terțe exonerați de obligația de a se supune amprentării digitale.
5. La sfârșitul fiecărui an, datele statistice sunt compilate sub formă de statistici trimestriale pentru anul respectiv. Statisticile conțin o defalcare a datelor pentru fiecare stat membru.
6. La cererea Comisiei, eu-LISA furnizează statistici privind aspecte specifice legate de punerea în aplicare a prezentului regulament, precum și statistici în temeiul alineatului (3).

Articolul 58

Costuri

1. Costurile aferente instituirii și operării sistemului central, ale infrastructurii de comunicații și ale interfeței uniforme de la nivel național sunt suportate din bugetul general al Uniunii Europene.
2. Cheltuielile aferente integrării infrastructurii naționale de frontieră existente și conectării la interfața uniformă de la nivel național, precum și găzduirii interfeței uniforme de la nivel național sunt suportate din bugetul general al Uniunii Europene.

Sunt excluse următoarele costuri:

- (a) gestionarea proiectelor de către statele membre (reuniuni, misiuni, birouri);
 - (b) găzduirea sistemelor naționale (spații, punerea în practică, electricitate, răcire);
 - (c) operarea sistemelor naționale (operatori și contracte de sprijin);
 - (d) adaptarea sistemelor existente de control la frontieră și de poliție de frontieră la sistemele naționale de intrare-ieșire;
 - (e) gestionarea proiectelor aferente sistemelor naționale de intrare-ieșire;
 - (f) proiectarea, dezvoltarea, punerea în practică, operarea și întreținerea rețelelor naționale de comunicații;
 - (g) sistemele de control automatizat la frontieră, sistemele de self-service și porțile biometrice de acces.
3. Costurile aferente punctelor centrale de acces și costurile aferente conectării acestora la interfața uniformă de la nivel național sunt suportate de fiecare stat membru.

4. Fiecare stat membru și Europol creează și întrețin, pe cheltuiala lor, infrastructura tehnică necesară în vederea punerii în aplicare a articolului 5 alineatul (2) și au responsabilitatea de a suporta costurile rezultate din accesul la EES în acel scop.

Articolul 59

Notificări

1. Statele membre notifică Comisiei autoritatea care trebuie considerată drept operator, astfel cum se menționează la articolul 49.
2. Statele membre notifică agenției eu-LISA autoritățile competente menționate la articolul 8 care au acces pentru a introduce, a modifica, a șterge, a consulta datele sau a efectua căutări în acestea.
3. Statele membre notifică Comisiei autoritățile lor desemnate și punctele lor centrale de acces menționate la articolul 26 și notifică fără întârziere orice modificare a acestora.
4. Europol notifică Comisiei autoritatea sa desemnată și punctul său central de acces menționate la articolul 27 și notifică fără întârziere orice modificare a acestora.
5. Agenția eu-LISA notifică Comisiei finalizarea cu succes a testării menționate la articolul 60 alineatul (1) litera (b).
6. Comisia pune la dispoziția statelor membre și a publicului informațiile notificate în temeiul alineatului (1), prin intermediul unui site web public actualizat în mod constant.

Articolul 60

Începerea funcționării

1. Comisia stabilește data de la care EES începe să funcționeze, după ce sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) măsurile menționate la articolul 33 au fost adoptate;
 - (b) eu-LISA a constatat finalizarea cu succes a unei testări complete a EES, pe care eu-LISA o efectuează în cooperare cu statele membre;
 - (c) statele membre au validat măsurile de natură tehnică și juridică necesare pentru colectarea și transmiterea către EES a datelor menționate la articolele 14-18 și au notificat aceste măsuri Comisiei;
 - (d) statele membre au finalizat notificările către Comisie menționate la articolul 59 alineatele (1) și (3).
2. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatele testării realizate în temeiul alineatului (1) litera (b).
3. Decizia Comisiei menționată la alineatul (1) se publică în *Jurnalul Oficial*.
4. Statele membre și Europol încep să utilizeze EES de la data stabilită de Comisie în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 61
Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 62
Grupul consultativ

Agencia eu-LISA instituie un grup consultativ care îi furnizează cunoștințe de specialitate referitoare la EES, în special în contextul pregătirii programului său anual de lucru și a raportului său anual de activitate.

Articolul 63
Formare

Agencia eu-LISA îndeplinește atribuții legate de furnizarea de formare privind utilizarea tehnică a EES.

Articolul 64
Monitorizare și evaluare

1. Agenția eu-LISA se asigură că există proceduri pentru a monitoriza dezvoltarea EES din perspectiva obiectivelor legate de planificare și costuri și pentru a monitoriza funcționarea EES din perspectiva obiectivelor legate de rezultatele tehnice, eficacitatea costurilor, securitate și calitatea serviciilor.
2. Până la [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament – OPOCE, please replace with the actual date] și, ulterior, la fiecare șase luni în etapa de dezvoltare a EES, eu-LISA transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind stadiul dezvoltării sistemului central, a interfețelor uniforme și a infrastructurii de comunicații dintre sistemul central și interfețele uniforme. După încheierea fazei de dezvoltare, se transmite Parlamentului European și Consiliului un raport în care se explică în detaliu modul în care au fost îndeplinite obiectivele, în special obiectivele legate de planificare și costuri, și în care se justifică eventualele abateri.
3. În vederea întreținerii tehnice, eu-LISA are acces la informațiile necesare legate de operațiunile de prelucrare a datelor efectuate în EES.
4. După doi ani de la începerea funcționării EES și, ulterior, o dată la doi ani, eu-LISA prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind funcționarea tehnică a EES, inclusiv în ceea ce privește securitatea acestuia.
5. După trei ani de la începerea funcționării EES și, ulterior, o dată la patru ani, Comisia realizează o evaluare generală a EES. Această evaluare generală cuprinde o comparare a rezultatelor obținute cu obiectivele stabilite și impactul asupra drepturilor fundamentale, verifică dacă raționamentul care stă la baza prezentului regulament continuă să fie valabil, examinează aplicarea regulamentului, securitatea EES și orice implicație asupra

funcționării viitoare și formulează orice recomandări necesare. Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

6. Statele membre și Europol furnizează eu-LISA și Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea rapoartelor menționate la alineatele (4) și (5), conform indicatorilor cantitativi predefiniți de către Comisie și/sau de către eu-LISA. Aceste informații nu periclitizează metodele de lucru și nici nu includ informații care dezvăluie sursele, membrii personalului sau investigațiile desfășurate de autoritățile desemnate.
7. Agenția eu-LISA furnizează Comisiei informațiile necesare pentru realizarea evaluărilor generale menționate la alineatul (5).
8. Respectând dispozițiile din legislația națională referitoare la publicarea informațiilor sensibile, fiecare stat membru și Europol întocmesc rapoarte anuale cu privire la eficacitatea accesului la datele din EES în scopul asigurării respectării legii, care conțin informații și statistici privind:
 - (a) scopul exact al consultării (identificare sau accesarea fișelor de intrare/ieșire), inclusiv tipul infracțiunii de terorism sau al unei alte infracțiuni grave;
 - (b) motivele întemeiate invocate pentru suspiciunea justificată potrivit căreia suspectul, autorul sau victima fac obiectul prezentului regulament;
 - (c) motivele întemeiate invocate pentru a nu efectua consultarea sistemelor de identificare dactiloscopică automatizate ale altor state membre în temeiul Deciziei 2008/615/JAI, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) litera (b);
 - (d) numărul solicitărilor de acces la EES în scopul asigurării respectării legii;
 - (e) numărul și tipul de cazuri finalizate cu identificări reușite;
 - (f) necesitatea și utilizarea prevederii privind situația excepțională de urgență, precum și cazurile în care urgența respectivă nu a fost acceptată în urma verificării ex-post efectuate de punctul central de acces.

Rapoartele anuale ale statelor membre și ale Europol se transmit Comisiei până la data de 30 iunie a anului următor.

Articolul 65 *Intrarea în vigoare și aplicabilitatea*

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele